

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

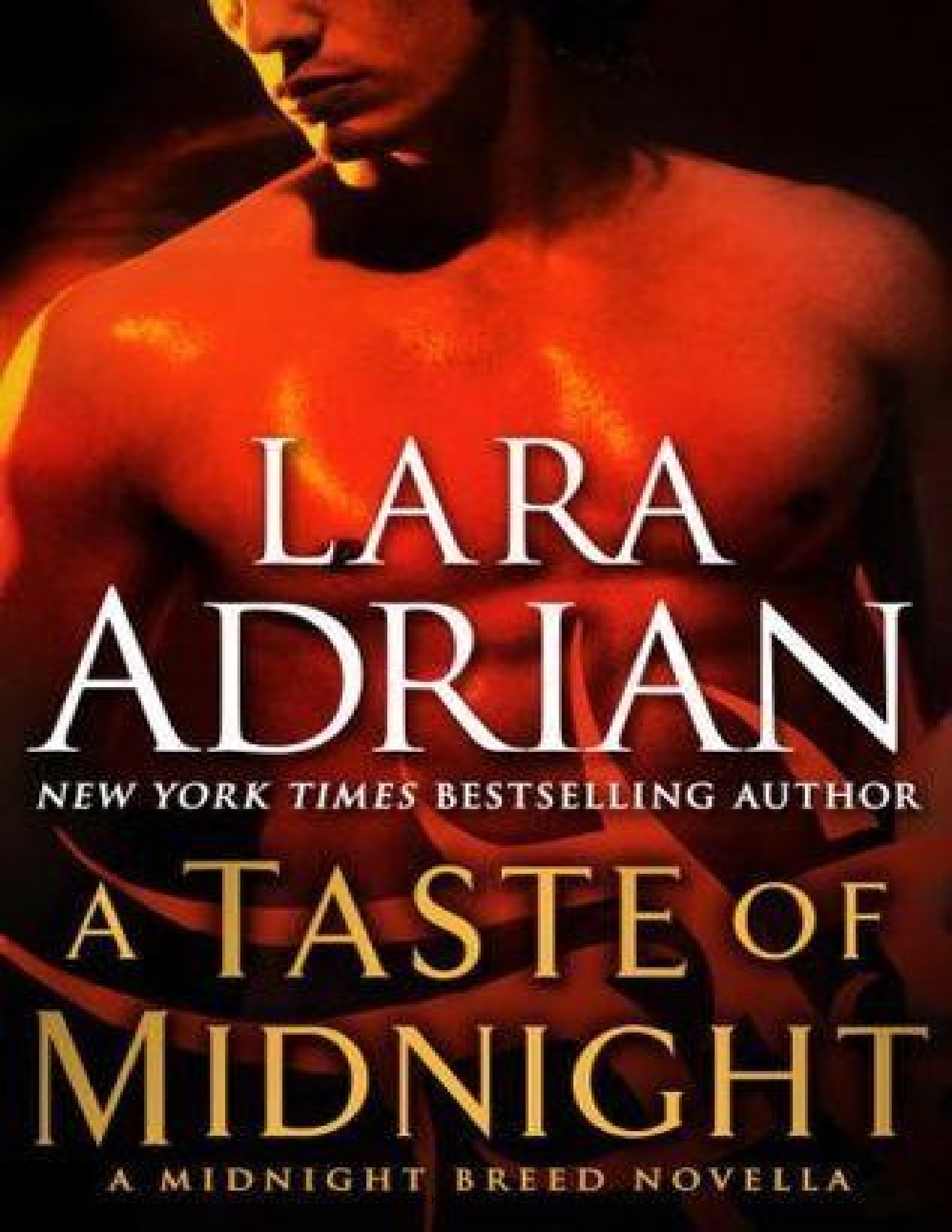
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

LARA ADRIAN

NEW YORK TIMES BESTSELLING AUTHOR

A TASTE OF MIDNIGHT

A MIDNIGHT BREED NOVELLA

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

Sonsöz

Gece Yarısından Sonra Daha Karanlık'*tan alıntı*

Yazar Hakkında

BİRİNCİ BÖLÜM

Smokin giymiş orkestradan yükselen Noel müziği,
Edinburgh malikânesinin balo salonunu dolduruyor, iki
düzine güzel çift gevrek çiçek ve kokulu yaprak
dökmeyen dallardan oluşan çelenklerin altında dans
ediyordu. Tepede, kesme kristaller ve ışıltılı altın
aksanlarla damlayan dev avizeler, aşağıdaki Darkhaven
topluluğuna elmas gibi yumuşak bir ışık saçıyordu.

Dışarıda gece vardı

Bal ro dromun uzunluğu boyunca uzanan on sekiz metrelik
pencereler, gündüz panjurları camdan geriye katlanarak kış
beyazına bürünmüş tertemiz, ay ışığıyla aydınlanmış yayla
hillerini ortaya çıkardı.

Sahne, parlak bir dergideki bir sayfa kadar mükemmeldi.

Zarif, kibar. Son derece büyüleyici.

Danika çığlık atma isteğini güçlükle bastırabildi.

O buraya ait değildi. Tatil için İskoçya'ya geri dönmek ve bu
akşamki Breed sosyal toplantısına gelmek - her ikisi de
Conlan'ın iyi niyetli akrabalarının ısrarı üzerine -

bir hataydı. Edinburgh'da iki gün geçirmişti ve şimdiden Danimarka'daki sakin hayatına dönmek için bir sonraki uçak biletini almak istiyordu. Yüksek topuklu sandaletleri ve siyah kokteyl elbisesiyle sadece iki saat geçirmiş, tanımadığı yüz kişiyle küçük sohbetler yapmaya çalışmış ve bu sürenin yarısından fazlasında gözlerini malikânenin ön kapısından ayırmamıştı.

"İyi vakit geçiriyor musun Danika?"

Tanrım, dönüp kaçmamak için elinden gelen tek şey buydu. Bunun yerine yanındaki genç kadına kibarca gülümsedi. "Elbette. Parti çok güzel, Emma."

"Gördün mü? Bir süreliğine dışarı çıkmaktan hoşlanacağını biliyordum," dedi minyon kızıl saçlı. Con'un uzak kuzenlerinden birinin cins arkadaşıydı, henüz yirmili yaşlarında bir çocuktü.

Bozulmamış gençliğin parıltısıyla taze ve yanındaki yakışıklı Irk erkeği James ile paylaştığı sonsuz bağıın vaadiyle parlıyordu. Koyu renk gözleri Emma'ya karşı şefkatliydi, güçlü kolu onu koruyucu bir şekilde yanında tutuyordu. Güzel arkadaşına gülümsediğinde, arkasında beliren dişlerinin baskısını fark etmemek imkânsızdı.

Dudağı. Arzu onun bakışlarını da değiştirmiş, gözleri kehribar rengi kıvılcımlarla parlamıştı.

Çiftin birbirlerini çok sevdikleri belliydi ve Danika için geleceklerini kıskanmamak çok zordu. Yeni kan bağı kurmuş ve birbirlerine bu kadar aşık olmanın, birlikte geçirecekleri zamanı sabırsızlıkla beklemenin nasıl bir şey olduğunu hatırlamak zordu.

Danika gözlerini çiftten kaçırdı ve beline bağladığı kırmızı ipek yas kuşağını düzeltti. Geleneksel beyaz dul kıyafetinden vazgeçmişti ama Conlan'ın Boston'daki ölümünden bir buçuk yıl sonra bile, kaybının bu son sembolünden vazgeçmekte zorlanıyordu. İskoçya'da olmak -Con'un anavatanı- onun yokluğunu daha da belirginleştiriyordu. Burada, Highlands'de birlikte bir tarih oluşturmuşlardı. Con'un görev ve onur duygusu onları yüz yıl kadar önce Amerika'ya götürene ve orada Tarikat'ın bir savaşçısı olarak kılıcını kuşanana kadar, yüzyıllar boyunca bir arada, huzurlu bir yaşam sürmüşlerdi.

Sonunda sahip olmaya karar verdikleri çocuk dışında hiçbir şey istememişlerdi. Oğulları Connor, Conlan'ın bir Tarikat görevinde öldürülmesinden sadece üç ay önce hamile kalmıştı.

ters gitti. Bebeği bu gece Con'un ailesiyle birlikte kaldığı misafir kulübesinde birkaç saatliğine bile olsa bırakmaktan nefret ediyordu. O sahip olduğu tek şeydi, Conlan MacConn'la paylaştığı hayatla arasındaki tek bağdı. Danika etrafındaki yabancılar denizine baktı, sivil ırktan erkekler ve eşleri, bilmediği bir yerde bilmediği yüzlerce yüz. Onlara baktı, kendini hiç bu kadar yalnız hissetmemişti. "Bana biraz izin verir misiniz?" diye sordu yanındaki çift. "Evi tekrar arayıp Connor'la ilgili her şeyin yolunda olduğundan emin olmalıyım."

"Ama daha beş dakika önce onu kontrol ettiniz..." Danika yorumun arkasında kalmasına izin verdi, çoktan balo salonunun sessiz çevresine doğru ilerledi ve küçük akşam çantasından telefonunu çıkardı. Danika ve Connor'ın kaldığı misafir kulübesinden gelen güncelleme, her aradığında olduğu gibi aynıydı. Bebekle ilgili her şey yolundaydı, Danika'nın endişelenmesine gerek yoktu. Connor'ı izleyen Breedmate'e teşekkür etti ve ayrılmak için bir neden istemenin yanlış olduğunu bilerek aramayı sonlandırdı

partiden ayrılıp çocuğunun yanına dönecekti. Bu gece güzel vakit geçirmesi gerekiyordu. Arkadaşları ayrılmaya karar verene kadar orada mahsur kaldığına göre, belki de en azından biraz eğlenmek için çaba sarf etmeliydi. Telefonu çantasına geri koyarak odanın içinde yavaşça dolaşmaya başladı. Belindeki kırmızı kuşak bekâr Breed erkeklerinin en cesurları hariç hepsinin ilgisini dağıttı. Öte yandan, 1.80 boyunda ve uzun sarı saçları olan bir kadın olarak, dört inçlik topuklu ayakkabılarının ek yüksekliği olmadan fark edilmesinin zor olduğunun farkındaydı. Toplantıdaki erkeklerin değerlendirici bakışlarını görmezden gelebiliyordu. Onu en çok garip hissettiren diğer Irkdaşlarının acıyan bakışlarıydı.

Bu kadar uzun süre birlikte olduktan sonra dul kalmak mı? Eşimi böyle kaybetmektense kendim ölmeyi tercih ederim.

Danika, odanın öbür ucundan gelen bu düşünce karşısında kısa süreliğine gözlerini kapattı. Kimin zihnine girdiğini bilmiyordu ve bu izinsiz girişi engelleyemezdi de. Her Cins Arkadaşı'na eşsiz bir duyu ötesi yetenek bahşedilmişti. Onunki düşünceleri okuma yeteneği idi, ister Cins olsun,

Breedmate ya da temel *Homo sapiens*. Ne yazık ki,
Conlan'ın ölümünden beri bu yetenek öngörülemez ve
kontrol edilemez hale gelmişti. Irk kanı onu yüzyıllar
boyunca genç tutmuştu; aynı zamanda yeteneğini
beslemiş ve güçlü tutmuştu.

Bu gece birkaç kez ani ve davetsiz bir zihinsel yorumla gafil
avlanmıştı. Çoğu sıradan gevezelikler ve yavan kokteyl
partisi saçmalıklarıydı ama bazı düşünceler ok gibi üzerine
saplanan keskin kenarlar taşıyordu.

*Conlan ait olduğu yerde, İskoçya'da kalsaydı asla böyle
olmazdı. Asla bir yabancıyı eş olarak almamalıydı.*

Danika çenesini kaldırdı ve kalabalığın içine doğru ilerledi.

Darkhaven sivillerinin. Bırakın baksınlar. Sessizce
suçlamalarına ve şüphe duymalarına izin verin. Bırakın
ona bir yabancıymış gibi baksınlar. Hiç kimsenin onayına
ihtiyacı olmamıştı; şimdi de olmadığına emindi.

Adımlarını aceleye getirmeden, başını dik tutarak
topluluğun ortasına doğru yürüdü. Kulak misafiri olduğu
boğuk konuşmalar istenmeyen psişik girdilerin yayılım
ateşine katıldı, ta ki hangi kelimelerin ne anlama geldiğini
ayırt etmek neredeyse imkansız hale gelene kadar

yüksek sesle konuşuluyor ve sadece zihninde
seslendiriliyordu. Rahatsız edici gardırop seçimleri ve
bekleyen tatil planları üzerine anlamsız düşünceler, Irk
politikası ve insan dünyasının kasvetli ekonomik durumu
üzerine fikirli tartışmalarla örtüşüyordu.

Danika balo salonunun uzak tarafına ulaştığında, duyuşal
girdilerin bir araya gelmesiyle oluşun kakofoni yüzünden
kafası çınılıyordu. Biraz temiz hava kafasını boşaltmasına
yardımcı olacaktı. Açık terasa açılan kapalı bir çift
Fransız kapısına doğru ilerledi.

Yaklaştığında, birkaç kişinin karanlık şekillerini gördü.
Cins erkekler dışarıda duruyordu. Sesleri camın diğer
tarafından gelen alçak gümbürtülerden biraz daha fazlaydı.

O

Edinburgh havaalanında bekleyen canlı bir kargo
sevkiyatından bahsedilince durakladı - pahalı ve gizli bir
işlem gerektiren bir şey. Sadece bu bile içgüdülerini
harekete geçirmeye yetmişti, ama bir sonraki yorum
ayaklarını olduğu yerde dondurdu.

"Kargoda egzotik bir şey var mı?" "Belki" diye
havasız, kibirli bir cevap geldi. "Öyleyse, emin olun

en iyi tekliflerinizi getirmenizi rica ediyorum. Ve ne olursa olsun iştahınızı."

Vampir grubundan alçak sesle, komplocu kıkırdamalar yükseldi. Konuşmaya devam ettikçe, sesleri onun anlayamayacağı kadar alçak bir seviyeye indi. Ama denedi, teras kapılarına biraz daha yaklaştı ve yanındaki duvarda çerçevelemiş iğrenç bir tabloya ilgi duyuyormuş gibi yaptı.

Kulak misafiri olmak çok kaba bir alışkanlıktır.

Bu düşünce birdenbire aklına düştü, pekmez kadar derin, zengin ve İskoç çapağıyla kalındı.

Tehlikeli de olabilir, genç bayan.

O kalın, karanlık sesi tanıyor muydu? Daha da tedirgin edici olanı, sesin sahibi onu tanıyor muydu?

Danika, balo salonundaki kalabalığın ve salonun çevresinde kümelenmiş küçük grupların arasında tanıdık yüzler aramak için etrafına hızlıca bir göz attı. Conlan'ın bir avuç kuzeni ve onların arkadaşları dışında etrafında yabancılardan başka kimse yoktu.

Yine de o yavaş, alaycı İskoçya tınısını daha önce duyduğundan emindi. Dışarıdaki terasta komplo kuran bir avuç Breed erkeğini düşündü ve merak etti ...

Tam o sırada Fransız kapıları açıldı ve dört vampir malikâneye girmeye başladı. Danika çekti

Geri döndü, birkaç dakikadan fazla orada durmamış gibi davranmak için çok geçti.

birkaç dakikadan fazla.

Sürünün başındaki erkek, arduvaz grisi gözleriyle ona anında yapıştı. Armani smokinini kusursuz bir şekilde giymiş, siyah saçlarını yüzünün gerisine doğru ustaca taramış olan adam ona ince bir gülümseme verdi. "Burada neyimiz varmış?" Teras kapısının diğer tarafından kibir kokan sesi şimdi yağlı bir çekicilikle yumuşamıştı, çünkü arkadaşlarından biri hariç hepsi - kas yığını, geniş omuzlar ve düşünceli, karanlık bir tehdit - toplantının geri kalanında erimişti. "Bu geceki partiden senin kadar güzel biriyle doğru dürüst tanıştırılmadan ayrılabilirdim." Danika cevap olarak hiçbir şey söylemedi. Etkilenmekten çok uzaktı

onun dikkatini çekmeye çalışırken, arkasında duran Breed erkeğine daha iyi bakmaya çalışmakla meşguldü. Koruma mı yoksa haydut mu, emin olamıyordu. Uzun boylu ve heybetli adam, grafit yün takım elbisesinin muhafazakâr kesiminin altında birden fazla ateşli silah taşıyordu. Bakışları, kestane rengi kalın kaşlarının dikkatsizce kıvrılmasıyla kısmen gizlenmişti ama sakallı yanaklarından birindeki bıçak izinin vahşi çizgisini seçebiliyordu ve burnunun kenarında da kötü iyileşmiş bir kırığın izi vardı.

O bakarken

ona baktı, cömertçe yontulmuş ağzı asık suratlıydı, dudakları kare çenesinin üzerinde düz ve yasaklayıcı bir şekilde bastırılmıştı.

Damarlarının derinliklerinde bir şeyler sızladı. Yüz tamamen yanıştı, ama o ağzın ciddi kıvrımı ...

O karanlık bakışı biliyordu. Değil mi?

"Benim adım Reiver," dedi vampir, kuru sesi ve yağlı havasıyla tüylerini diken diken etti. Bakışları kadının üzerinde gezindi, belindeki kırmızı kuşağı fark edince kaşları kalktı. "Ve sen de dul MacConn olmalısın. Belinde bir kuşak. "Ve sen de dul MacConn olmalısın. Adamınız için çok üzıldüm. Tehlikeli bir işin içindeydi."

Danika ölü eşinden bahsedilince irkildi. İçinde

Aslında, Reiver'ın tehditkâr ortağından da belli belirsiz bir tepki algıladığına yemin edebilirdi. "Conlan inandığı bir şeyi yaparken öldürüldü. Tehlikeli ya da değil, Tarikat'a onurla hizmet etti."

Belli belirsiz bir onaylamayla başını eğdi. "Elbette. Ve kaybınız için başınız sağ olsun."

Adamın gözlerindeki alaycı parıltı olmasa, ona biraz da olsa inanabilirdi. "Teklif ettiğin hiçbir şeyle özellikle ilgilenmiyorum. Şimdi izin vererseniz-" Danika uzaklaşmak için döndüğünde, adamın eli sertçe koluna indi. Danika bir hırıltı duydu ama bunun Reiver'dan mı yoksa arkasındaki muhafızdan mı geldiğini anlayacak vakti olmadı; adamın vücudu kaskatı kesilmiş, tetikte ve tehditle titreşiyordu. "Ne kadar keskin bir dil. Kafir savaşçılar Tarikat bir kadında bunu çekici bulabilir ama sen Boston'dan çok uzaktasın canım. Biraz nezaket sana iyi gelecektir." Bileğine dolanan ve onu bir mengene gibi tutan uzun parmaklara baktı. Koruması

adım atmaya hazırlanır gibi ilerledi ama Danika ikisinden de korkmayı reddetti. "Bırak beni." Reiver'ın gülümsemesi ince dudaklı bir alaycılığa dönüştü.

"Tanışmaya bile fırsatımız olmadı. Kal. Israr ediyorum."

"Bırak dedim."

Yapmadı. Ve bir sonraki anda, balo salonu kadının açık avucunun adamın yüzüne çarpmasıyla oluşan keskin *çatırtıyla* yankılandı.

Sanki tüm oda tepki olarak donmuş gibiydi. Bedenler dans pistinde hareket etmeyi bıraktı. Orkestra sessizliğe gömüldü. Konuşmalar durdu, kafalar döndü.

Herkes Danika'ya ve soğuk bir öfkeyle kaynayan vampire baktı, aralarına giren korumasının barikat kuran duvarı sayesinde karşılık vermekten alıkonulmuştu.

"Danika!" Emma, James'le birlikte toplantının diğer ucundan koşarak geldi. Sanki az önce sarmal bir engerek yılanına sopa sokmuş bir çocuk gibi ona bakıyorlardı. "Danika, ne yaptın sen?"

Reiver korumasına, "Arabamı getir," diye bağırdı. Öfkesi

gözlerinin kehribar rengi dönüşümünde ve göz bebeklerinin incelmış yarıklarında parlayan öfkesi apaçık ortadaydı.

Dudağının kıvrılmış kenarının arkasında, ortaya çıkan dişleri jilet gibi keskin parlıyordu. "Bu gösteri sona erdi. Ben gidiyorum."

"Bay Reiver," diye araya girdi James, açıkça endişeliydi.

"Bunun için ne kadar özür dileysem azdır... konu her neyse.

Lütfen kuzenimizi bağışlayın. Niyet etmiş olması mümkün değil-"

"Hayır," dedi Danika. "Benim için bahaneler uydurmak zorunda değilsin. Kendi adıma konuşabilirim. Ve eğer bir özrü hak ettiğimi hissedersen, bunu yaparım."

Reiver'ın koruması nefesinin altında bir küfür mırıldanırken, patronunun bakışları daha da alevlendi.

"Araba, Brandogge. Şimdi."

İri yarı erkek emri yerine getirmek için harekete geçtiğinde

Reiver, Danika'ya onu çırılçıplak bırakan sert bir bakış

fırlattı. "Belki de İskoçya'da geçireceğin kısa bir süre

Amerika'nın sende bıraktığı kabalığı yumuşatmaya

yardımcı olur, Dul MacConn. Senin iyiliğin için, umarım

öyle olur."

Bu öneriyi nereye yapıştıracağını söyleyemeden,

Conlan'ın akrabaları, Reiver'in daha fazla olay çıkmadan partiden ayrılmasına izin vermek için onu uzaklaştırdı.

* * *

Bran, Reiver'in siyah Rolls-Royce'unu Darkhaven'in önüne doğru çevirdi ve sedanı girişin dışındaki yarım ay şeklindeki asfalt yolda park etti. Elleri direksiyon simidinde kaşınıyor, nabızı sertçe atıyordu.

kulakları. Tüm içgüdüleri alarma geçmişti, kışını içeri sokmasını ve patronu ile Boston'dan gelen dul Breedmate arasındaki durumun tırmanmadığından emin olmasını söylüyordu.

Reiver için endişelenmesine gerek yoktu. Onun itibarı herkesin önünde azarlanması ve bunun bu gece herkesin dikkatini çekmesi onu dedikoduların en kötüsünden koruyacaktı. Yarın her şey unutulacak ya da en azından sessizlikle geçirilecekti. İskoçya'da, Edinburgh'un en uğursuz sakininin gazabını davet etmekten daha iyisini bilmeyen çok az Breed ulusu üyesi vardı.

Reiver sorunların ortadan kalkmasını istediğinde, hızla yok olma eğilimi gösterirdi. Adının kökenine sadık kalarak, istediği her şeyi almaya uzun zamandır alışmıştı.

Hayır

Kimse ondan bir şey esirgemezdi ve kimse onun yoluna çıkmaya cesaret edemezdi. Büyük rüşvetler ve iltimaslar yeterli olmadığında, Reiver çıkarlarının korunmasını sağlamak için daha az medeni taktiklere başvurmaktan çekinmiyordu.

Reiver, bu akşamki özel konuşmasının Tarikat'la uzun süredir bağlantısı olan bir Cins Arkadaşı tarafından duyulduğundan şüphelenirse ne yapabilirdi?

Hayal etmesi zor değildi. Onun egosunu zedelemesi ve bunu kalabalık bir balo salonunun ortasında fiziksel bir hakaretle taçlandırması yeterince kötüydü. Eğer Reiver onun şu anki iş anlaşmalarının ayrıntılarını

bilebileceğinden endişeleniyorsa, Bran işverenin onun sessizliğini nasıl sağlayacağını düşünmekten nefret ediyordu.

Bran o orospu çocuğundan nefret ediyordu. Reiver'ın malikânedен çıkıp beklemekte olan araca doğru ilerleyişini izlerken bu nefretin damarlarında kaynadığını ve kehribar rengi bir ateşle gözlerinin içine dolduğunu hissetti. Diğer Breed erkeği arabaya ulaşip arka yolcu kapısını açmadan önce içindeki nefreti bastırmak ve yüz hatlarını profesyonel bir sakinlik maskesine dönüştürmek biraz çaba gerektirdi.

Kapı.

Kapıyı arkasından çarparak arka koltuğa kayd1. "O kibirli kaltak umarım yollarımız bir daha kesişmez. Böylesine güzel bir yüzü mahvetmek utanç verici, ama lanet olsun ki sert bir disiplin için yalvarmıyor."

Bran homurdandı, gözlerini dikiz aynasından Reiver'a dikmişti. "Nereye patron?"

"Kulüp," diye hırladı. Ama sonra malikânenin ön kapısı açıldı ve tal sarışınla onu içeride savunmaya gelen çift dışarı çıktı. Geniş araba yolu boyunca park etmiş lüks araçlar denizine doğru ilerlerken, Reiver'ın kaynayan bakışları ona borçluydu. "Evet, bu dışının sıkı bir ele ihtiyacı var. Diğer şeylerin yanı sıra."

Reiver karanlık bir şekilde kıkırdadı ve Bran'in elleri direksiyonu ölümüne kavradı. Arkasına uzanıp diğer erkeğin yüzünü arka camın kurşun geçirmez camına çarpma dürtüsüne karşı koyabilmek için yapabileceği tek şey buydu.

Ama soğukkanlı davranmak zorundaydı.

Buraya kadar gelmemiş, Reiver'ın güvenini kazanmak için bu kadar çok çalışmamıştı ama şimdi kaybetmişti.

Bran gaza bastığında ve Rol hareket etmeye başladığında Reiver deri koltuğa yaslandı. "Katlanamadığım bir şey varsa o da kibirli kadınlardır. Haddini bilmeyenler daha da azdır." Talepkâr gözler Bran'in aynadaki bakışlarıyla buluştu. "Tarikat'ın o dul eşi hakkında bulabildiğin her şeyi bulmanı istiyorum. Keşfettiğin her şeyi bana rapor et."

Bran itaatkâr bir şekilde başını salladı ve sonra önündeki gece yolunu incelemeye geri döndü.

Kadın hakkında zaten çok şey biliyordu.

Ama bu çok uzun zaman önceydi, aslında yüzyıllar önce. Farklı bir zamanda, farklı bir adam olduğu zamanlarda.

Ve güzel Danimarkalı Irkdaş kalbini en iyi arkadaşı MacConn klanından Conlan'a vermeden önce.

İkinci Bölüm

Danika partiye yeni arkadaşlar edinmek için gitmemişti ama Edinburgh'da Breed'in en korkulan suç patronuyla teke tek bir çatışma yaşamayı da beklemiyordu.

Emma ve James'in Darkhaven toplantısından ayrıldıktan sonra ona aşılamaya çalıştıkları dehşete rağmen, önceki gece Reiver'la karşılaşması yüzünden uykusu kaçmamıştı. Onlara göre, Reiver'ın kirli iş ilişkileri birkaç yüz yıl önce kuzey sınırında başlamış, kılıcının ucuyla çiftlik hayvanları, topraklar ve sadakat kazanmıştı. Artık istediği her şeyi yapma özgürlüğünü ona borçlu olan şey rüşvetler ve kişisel iyiliklerdi. Bu ve çok az kişinin geçmeye cesaret ettiği bir adam olarak ünü.

Danika korkmaktan çok Reiver'a kırılmıştı.

Ve bu rahatsız edici konuşmayı görmezden gelemedi.

kulak misafiri olmuştu. Ler "zive kargoları her an gelebilirdi.

Fısıldanan egzotik teklifler için talepler

yüksek fiyatlara hükmediyor ve Reiver'ın şehvet düşkünü sosyete arkadaşlarının açlığını ateşliyor.

Bu fikir bile onu iliklerine kadar ürpertmişti.

Irk yasaları tarafından yasaklanmış olmasına rağmen, Reiver insanları kesilecek sığırlardan başka bir şey değilmiş gibi pazarlayan ilk tür olmazdı. Deri tüccarları aşağılık bir belaydı ve her zamanki gibi Irk toplumunda en alttakiler arasında yer alırlardı. Bu gibi basit sokak serserileri genelde uzun süre iş hayatında kalamazdı.

Ama eğer Reiver'ın tanınmış gücüne ve bağlantılarına sahip biri ölümlü acılar ve ölümlerle uğraşmaya karar verdiyse, biri onu alaşağı etme cesaretini göstermeden önce kaç masum hayatı çalmak ve yok etmek zorunda kalacaktı?

İşte bu rahatsız edici düşünce Danika'nın ertesi sabah

Edinburgh'daki bir kafede tek başına otururken

Amerika'daki şifreli bir telefon numarasını çevirmesine

neden oldu. "Gideon, ben Danika," dedi hattın diğer

ucundaki Boston'daki Breed savaşçısına.

"Hey," diye cevap verdi. İngiliz doğumlu vampir

Tarikat'ın yerleşkesinin komuta merkezi. "İyi misin? Bir şeye ihtiyacın var mı? Umarım Danimarka'da işler yolundadır." Normalde hızlı ve alaycı bir mizah anlayışına sahip olan Gideon bugün temkinli görünüyordu, sesinde tuhaf bir yoğunluk vardı. "Ben iyiyim," dedi. "Her şey yolunda. Ve şu anda İskoçya'dayım. Tatilimi burada, Edinburgh'da Connor'la geçirmenin iyi olacağına karar verdim."

"Ah. Bu iyi." Cevap veren nefes verişinde rahatlama.

"Ufaklık nasıl?"

Danika gündüz şehirdeki işlerini hallederken bu sabah Emma'yla birlikte kulübeye dönen tatlı oğlunu düşününce gülümsemekten kendini alamadı. Oğlu Breed'di; onun ve türünün geri kalanı için güneş ışığı ölümcül bir tehditti.

"Connor harika. Her geçen gün büyüyor. Şimdiden babasına çok benziyor. Sakin ve iyi huylu. Ona sahip olduğum için şanslıyım."

"İkinizin de iyi olduğunu duymak güzel." Savaşçının hafifçe duraklamasında şimdi bir soru vardı. "Ama bu yüzden aramadınız, değil mi?"

"Hayır," diye itiraf etti. Yeni bir müşteri dalgası olarak

Siparişlerini vermek için içeri girdiklerinde Danika masasından kalktı ve biraz yalnız kalmak için dışarı çıktı.

"Edinburgh bölgesinden Reiver adında bir vampir hakkında bir şey biliyor musunuz?"

"Kimliğini kontrol edeyim." Gideon Breed'in uluslararası kimlik veri tabanına girerken arka planda bir klavye sesi duyuldu. "Kayıtlarda pek bir şey yok. Görünüşe göre 1700'lerden beri buralarda. Şu anda Highlands'de birkaç mülkü ve Edinburgh ve çevresinde bir avuç işletmesi var."

"Ne tür işler?" Caddenin karşısına geçti ve Conlan'ın akrabası tarafından bugün için kendisine ödünç verilen arabaya yöneldi. "Sıra dışı bir şey var mı?"

"İthalat/ihracat şirketleri, birkaç antika dükkanı. Ve South Bridge'de özel bir beyefendiler kulübü. Görünüşe göre burası son bir buçuk asırdır onun adına kayıtlı."

O bölgeyi biliyordu, Eski Kent'in tarihi ve kötü şöhretli bir bölümü artık turistik dükkânlar ve barlarla doluydu.

Sadece birkaç blok ötedeydi. Danika arabaya bindi ve

anahtarını çevirdi. "O kulübün adı ve adresi sende var mı, Gideon?"

Cevabı uzun bir sessizlik şeklinde geldi. Sonra: "Bu gerçek ne hakkında, Danika? Bana karşı dürüst davranmıyorsun."

Ona dün gece partide olanları ve kulak misafiri olduğu konuşma parçasını anlattı. "Emin değilim ama sanırım insan kargosundan bahsediyordu, Gideon."

"Tanrım," diye tısladı hattın diğer ucundaki savaşçı.

"Ve sen kendini bu adamın kol mesafesine mi koydun?"

Conlan'ın bu konuda ne diyeceğini söylememe gerek yok-"

"Con gitti. Ben de iyiyim. Sadece seni ve Tarikat'ın geri kalanını olanlardan haberdar etmek istedim."

"Sen doğru olanı yaptın," dedi ona. "Şimdi hepimize bir

iyilik yap ve bu durumdan uzak dur. Reiver'a daha

yakından bakacağız. Bundan kimseye bahsetme, İcra

Dairesi'ne bile. Kahretsin, özellikle de onlara. Şu anda

burada işler böyle yürürken kimseye güvenemeyeceğimizi

varsaymak zorundayız."

"O kadar kötü mü?"

"Maalesef daha ne kadar kötüleşebileceğinden emin değilim." Gideon'un sesinde alışılmadık bir ciddiyet vardı. daha da karanlık bir hal almıştı. Tarikat'tan uzakta geçirdiği süre onu günlük operasyonlardan uzak tutmuş olsa da, eski dostlarıyla hâlâ iletişim halindeydi ve Dragos adında güçlü bir düşmanla girdikleri savaştan haberdardı. Gideon'un şu anda bu savaşı hafife alamaması, hatta endişelerinin bir kısmını yok sayması, sadece kötü haber anlamına gelebilirdi. "Yerleşkenin konumu tehlikeye girdi. Geçici bir karargâh bulmak için çabalıyoruz ama dün Dante ve Tess'in bebeği planlanandan önce gelince tüm plan daha da karmaşıklaştı."

Danika, Dante ve henüz tanışmadığı Cins Arkadaşı için mutlu olmak istiyordu, ama o bir

Yeni doğmuş bir bebeğin, dünyayı daha iyi bir yer haline getirmek için yaşayan ve bazen de ölen bir grup savaşçı için hem bir lütuf hem de bir yük olduğunu anlayacak kadar uzun süre Tarikat'ın bir parçası oldu.

"Bu da yetmezmiş gibi," diye devam etti Gideon, "içimizden biri firar etti. Chase geçen gece ortadan kayboldu. Son zamanlardaki davranışlarına bakılırsa, onu Bloodlust'a kaptırmış olmaktan korkuyoruz."

"Özür dilerim," dedi. Tüm savaşçılar arasında, Irk yasalarının en katı, en kuralcı uygulayıcısının geri dönüşü olmayan bir hataya kurban gideceğini asla tahmin edemezdi.

kan bağımlılığı. Tarikat'ın şu anda uğraştığı şeylerin ışığında, küçük bir gworut gibi bir peangster hakkındaki şüpheleriyle onları rahatsız ettiği için pişman oldu.

Reiver. "Keşke orada seninle olsaydım, Gideon. Keşke yapabileceğim daha fazla şey olsaydı."

"Bizim için endişelenme. Sen kendinle ilgilen, anladın mı?" Onun teknoloji laboratuvarındaki klavyede bir şeyler daha yazdığını duydu. "Sana birini yollamamı ister misin? Reichen bir görev için Avrupa'da ama sen söyle, Lucan'ın onu çekeceğini biliyorum-"

"Hayır," dedi Arnavut kaldırımlı High Street'ten köşeyi dönüp yavaşça yol boyunca ilerlerken.

Viktorya döneminden kalma tuğla binalar ve

Güney Köprüsü'nde modern vitrinler sıralanıyordu. "Buna gerek yok, Gideon. Ben gayet iyiyim. Seni rahatsız etmemeliydim."

"Zahmet etme Danika. Sen akrabasın, hep öyle kalacaksın. Hepimiz böyle hissediyoruz."

"Teşekkür ederim," diye cevap verdi, bu düşünce onu ısıtmıştı. "Artık gitmem gerekiyor."

"Beladan uzak dur," diye uyardı acımasızca. "Ve herhangi bir şeye ihtiyacın olursa en kısa sürede iletişime geç. Tamam mı?" "Evet. Arayacağım." Ona hoşça kal dedi ve arabanın GPS'i varış noktasına ulaştığını bildirdiği anda aramayı sonlandırdı.

Gideon ona adresi sorduğunda söylememiş olsa da, zihni onun ESP yeteneğine cevap vermişti. Reiver'ın kulübünün bulunduğu binada hiçbir tabela yoktu, sadece pirinçten bir kurt başı tokmağı olan kan kırmızısı bir kapı vardı.

Danika arabayı bir yan sokağa doğru sürdü.

park etti, sonra daha yakından bakmak için geri yürüdü. Ön kapıyı denemeye kalkışmamalıydı, ama geçici bir

Soğuk metal mandalın sıkıcılığına karşı koymak çok zordu. Binanın kilidi açıktı. Garip. Tabii Reiver'ın işi başıboş ziyaretçileri içeri girmeye teşvik etmiyorsa. Ağır kapıyı hafifçe araladı ve loş antreye doğru yürüdü.

Kapıyı arkasından kapatırken iç panjurlar dışarıdan gelen gün ışığını engelledi, yivli bir cevizin yumuşak parıltısı

İçerideki tek aydınlık aplikti. Orada biri olup olmadığını görmek için karanlığa bakmaya zahmet etmedi. Tek istediği hızlıca bir göz atmaktı, Reiver hakkındaki şüphelerini doğrulayacak ya da yok sayacak bir şey.

İçeride biraz daha ilerledi ve girişin arka tarafındaki iç kapılardan birini denedi. Sıkıca kapatılmış, sürgülenmişti. Bir başka kapı merdivenlere açılıyor gibi görünüyordu ama o da kilitliydi. Etrafa hızlıca bir göz atmak için çok fazlaydı.

Danika bastırdığı nefesini serbest bıraktı ama binanın içinden bir yerlerden gelen hareket sesiyle nefesini kısa tuttu.

Burada yalnız değildi.

Döndü ve ön kapıya doğru koştu. Kapı artık kilitliydi.

Mandalla boğuştu ama olmadı.

Ne kadar uğraşırsa uğraşsın kımıldamıyordu.

"Kahretsin!" "Ne yaptığını sanıyorsun sen?"

Danika soluk soluğa döndü.

Bu *oydu*.

Reiver değil, onun tüylü kahverengi saçları ve vahşice yaralanmış yüzüyle tehditkâr korumasıydı. Koyu renk takım elbisesi ve silahları gitmişti. Şimdi üzerinde bol bir kot pantolon ve çıplak ayaklardan başka bir şey yoktu ve yataktan yeni kalkmış gibi görünüyordu. Adamın çıplak, kaslı göğsünü ve güçlü kollarını görünce sarsıldı. Irk *dermaglifleri* gövdesi boyunca ve iri omuzları üzerinde girdaplı kavisler ve süslemeler halinde izleniyordu. Adam ona doğru ilerledikçe, genetik deri işaretlerinin rengi etinin altın tonundan, hoşnutsuzluğunu belli eden koyu tonlara doğru derinleşti.

Uzun saçları gözlerine doğru sarkıyordu ama gözlerinin giderek artan tehlikeli bir öfkeyle kendisine sabitlendiğini anlamak için daralan bakışlarını görmesine gerek yoktu. Bir an baktı arkasındaki kilitli kapıya endişeli bir bakış fırlatarak ondan uzaklaştı.

"Buraya ait değilsin, genç kız."

Belki de o anda görüş alanının dışında olmasından kaynaklanıyordu ama tam o sırada konuştuğunda -ona genç kız dediğinde- o çakıllı ve kadife sesi tanıdığını fark etti. Partide, Reiver'a kulak misafiri olduğu için onu azarlayan bir düşünce gönderdiğinde kafasının içinde duymuştu. Yine de bunu yapmak için her türlü şansı varken onu kendisine ifşa etmemişti.

Ve şimdi fark etti ki, onda tanıdık gelen başka bir şey daha vardı.

Ona uzak ama inkar edilemez bir yerden seslenen bir şey.

Ona tekrar baktı, sakallı çenesinin ve kalın saçlarının ardına saklanmış savaş yaraları içindeki yüzünün ötesini görmeye çalışıyordu. "Seni tanıyor muyum?"

"Hayır."

Verdiği sert cevap, onu ikna etmek için yeterli olmalıydı. onu. Bunun yerine onu daha fazla incelemesine neden oldu. Gözlerini ona dikmiş, içgüdülerinin ona söylediklerini anlamaya çalışıyordu. "Mal... ?"

Ağzının sert çizgisi düz, okunamaz bir şekilde

bastırılmıştı. "Benim adım Brannoc."

Adamın ona diktiği yasaklayıcı bakışa rağmen öyle

düşünmüyordu. "Brannoc ne?" Cevap vermeyince farklı bir

yol denedi. "Reiver dün gece sana Brandogge dedi. Ona

göre sen bu musun, onun kişisel bekçi köpeği mi?"

"Gerektiğinde." Bir adım öne çıktı, iri cüssesi kadının

sırtını kapıya dayamasına neden oldu. İskoç aksanı her

hecede daha da derinleşiyordu. "Buraya gelmen akıllıca

değildi. İzinsiz girdiniz ve işverenim iş yerine izinsiz

girenlere müsamaha göstermez."

Ona yaklaştıkça, hava daha çok

odadan emildi. Adam sıcak, tehlikeli ve karanlık bir

tehditti; Danika'yı geri çekilmeye zorlayan bir fırtınaydı.

Danika onun kaynayan bakışlarını tuttu, artık aralarında

sadece birkaç santim vardı. "Burada ne tür işler dönüyor?"

Cevap vermedi, sadece ondan biraz daha uzaklaştı; tunç grisi

gözleri, siyah saçlarının dalları arasından kıvılcımlar

saçıyordu.

"Reiver bir kan kulübü işletiyor, değil mi?" Bu bir soru değildi, çünkü daha önceki şüphesi artık soğuk bir kesinliğe dönüşmüş ve içine buz gibi yerleşmişti. mide. "Bunu biliyorsun ama yine de ona hizmet edebiliyor musun? Ne tür bir adam Reiver gibi birini bile isteye koruyabilir ve geçimini nasıl sağladığını görmezden gelebilir?"

"Hayatta hepimiz seçimler yaparız. Yapmak zorunda olduğumuz şeyi yaparız." "Onurun pahasına mı?" diye öfkeyle çıkıştı. "Kendi ruhun pahasına bile mi?" En uzun an boyunca ona baktı. Sonra arkasındaki kapının kilidi keskin bir metal *tıkırtısıyla* açılarak onu irkiltti. "Ait olduğun yere geri dön, genç kız." Kıpırdamadı. Artık onu tanıyıp tanımadığı ya da sadece deri ticareti yapan bir haydutun kiralık bekçi köpeği olup olmadığı umurunda değildi. Onun temsil ettiği şeyi -göz yumabildiği şeyi- küçümsemek damarlarında meydan okuyan bir kıvılcım oluşturdu. "Eğer

Bu konuda bir şey yapmadan çekip gideceğimi sanıyorsanız yanıyorsunuz. Masum insanların zarar gördüğünü bilerek sessiz kalmayacağım-"

Adamın hırıltılı cevabı kadının sözlerini kısa kesti. "Evet, seni lanet olası

olacak."

Birdenbire kapının oymalı ahşap panellerine bastırılmıştı, adamın vücudu temas ettikleri her yerde kadınınkini yakıyordu. Ki sayılamayacak kadar çok yer vardı.

Çıplak göğsünün ve demir kaplı karnının boyun eğmez düzlemlerinden leğen kemiğinin ve kalın yontulmuş kalçalarının bariz cinsel sıcaklığına kadar her kıvrımı ve kaslı cüsseyi hissetti. "Sessiz *olacaksın*," diye emretti ona sıkıca, ful dudakları dişlerinden ve sivri dişlerinden geri çekildi. Ateş onun içinde çatırdadı

Ama vahşi bakışlarında öfke ya da tehditten fazlası vardı. O sert bakışta endişe vardı. Çaresizlik sınırında bir endişe.

"Kimseye bir şey söylemeyeceksin Danika. Anladın mı?"

Onu nasıl tanıdığının farkına varmasıyla birlikte ona bakakaldı. Bu eski bir anıydı; Conlan'a olan aşkı kadar eski. Daha da eskiydi, çünkü bu adamı çok daha uzun zamandır tanıyordu. Bir gün kalbini topuklarının altında ezeceğinden korkmasaydı, bir zamanlar ona kalbini vermek isteyebilirdi. "Aman Tanrım," diye mırıldandı, savaşta yıpranmış, kırılmış yüzüne dokunmak için uzandı.

bir zamanlar çok yakışıklı ve cesurdu. "Gerçekten sensin..."

Parmaklarının yanağında bir an bile hafiflemesine izin vermedi. Kavrayışı sıkıydı, başını hafifçe sallarken ağzı acımasızdı. Danika nefes alamıyordu. Sanki aynı anda hem yere çakılmış hem de havaya kaldırılmış gibi hissediyordu, sanki aynı anda hem yere çakılmış hem de havaya kaldırılmış gibi. Gördüklerini, yaşadıklarını kabullenmeye çalışırken bir duygu karmaşası onu sardı. o anda hissettikleri idi.

Ama onun kafa karışıklığı ve umut dolu bir rahatlama hissiyle çalkalandığı yerde, Malcolm MacBain olduğunu bildiği adam tam bir kontrol yansıtıyordu. Soğukkanlı ve kasıtlı bir şekilde, hiçbir şefkat göstermeden, kadının elini tekrar yanına götürdü ve orada tuttu. "Duyduklarını unut. Reiver'ı unut." Onu bıraktı ama gözleri hâlâ delici bakışlarıyla onu hapsediyordu. "Beni de unut."

Sonra onun yanından uzandı ve kapının mandalını açtı. kulübün ön kapısı. Soğuk, nemli, soğuk bir Aralık rüzgârı etraflarını sardı. Sokağın gürültüsü içeri girdi, Danika'yı uyuşukluktan uyandıran istenmeyen bir kurtarıcı.

Bir zamanlar çok sevdiği bir arkadaşı olarak gördüğü
ama şimdi bir yabancından daha kötü olan birinin yüzüne
bakarken onu kavradı.

"Git," dedi ve ona yer açmak için geri çekildi.

Kendini girişe kadar ulaşan soluk gün ışığından uzak tuttu.

Danika ona son bir kez daha baktı, söyleyecek söz
arıyordu ama bulamadı. Sonra arkasını döndü ve uyuşuk
bir şekilde dışarıdaki sokağın kalabalığına doğru
yürüdü.

Üçüncü Bölüm

"Patron seni ofisinde görmek istiyor, Bran. Pek mutlu görünmüyor."

Reiver'ın özel güvenlik görevlilerinden biri olan Thane, Bran'in kulüpteki odasının kapı pervazına yaslanmıştı.

Vampir bir tank gibi yapılıydı, uzun boylu ve muazzamdı, devasa omuzları ve kolları koyu renk elbisesinin kumaşını zorluyordu.

Takım elbiseli, kaslı cüssesi kapı aralığını dolduruyordu. Bu gece, omuz hizasındaki siyah saçları kısa bir

Bran'in Glock 20'lerini temizlemeyi bitirmesini izlerken, keskin dul tepe noktası ve kesik abanoz kaşları soğuk yeşil gözlerine şahin bir nitelik veriyordu. Silahların ilgiye ihtiyacı yoktu ama geçirdiği günden sonra Bran ellerini meşgul etmezse birini yumruklayabilirdi. Çalıştığı piçten başlayarak. Silahlar üzerinde acele etmeden, tabancalardan ikincisini yeniden birleştirirken Thane'e kaşlarını çatarak baktı. "Patrona bir dakika içinde geleceğimi söyle."

"Ve onu elçiye vurmaya mı teşvik edeyim?" Her ne kadar

Bunu söylerken alçak sesle kıkırdadı, Thane'in kurnaz gözlerinde mizah yoktu. "Bay Reiver'la bir sorunun varsa, bunu kendin hallet dostum."

Bran her iki silahını da rahatça inceledikten sonra çapraz kılıflarına yerleştirdi.

Grafit gri gömleğinin üstünden. "Onunla hiçbir sorunun yok."

"Bundan emin misin?" Thane sorunun aralarında asılı kalmasına izin vererek baktı.

Bran'in Reiver'ın hizmetine girmesinden bu yana geçen yedi ay içinde Thane diğer muhafızlar arasında anlaşılması en zor kişi olduğunu kanıtlamıştı. Sert, zeki, gerektiğinde sert, Reiver söz konusu olduğunda Bran'in gerçek niyetlerinden şüphelenecek biri varsa, bu hiç şüphesiz Thane olurdu.

Bran ayağa kalktı ve siyah takım elbisesini asılı olduğu tahta sandalyenin arkasından almak için küçük odayı geçti. Paltosunu silkip haydut üniformasını tamamlarken ve patronuyla yüzleşmeye hazırlanırken Thane'in gözlerini üzerinde hissetti.

"Bunu nasıl yapıyorsun bilmiyorum dostum. Burada kulüpte yaşıyorsun,

her gün." Thane onu inceledi. "Kendine ait bir yerin ya da seni yanına alacak bir akraban yok mu?"

Bran, o günden beri evi olan odanın ince karyolasına ve seyrek mobilyalarına donuk bir bakış attı.

Reiver ile gemiye gel. Omuz silkti. "Başımı sokacak bir yerim var. Daha fazlasına ihtiyacım yok.y sp01D;

En azından şimdilik.

Almak için geldiği şeyi alana kadar olmaz: intikam.

O zaman belki de gerçek evine dönecekti. Reiver'ın ölümünden başka bir şey bırakmadığı boş yerde yeniden yaşamanın bir yolunu bulmaya çalışacaktı.

Thane'in yanından geçip hal yoluna girdi. "Patron ne istediğini söyledi mi?"

"Hayır. Sadece seni bulmamı ve onu görmen için yukarı göndermemi söyledi." İri muhafız kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. "Umarım saklayacak bir şeyin yoktur."

Bran uyarıyı dikkate almadı ve kulübün ana katında, Reiver'ın en zengin müşterilerinden birkaçının anlaşma ve tartışma gecelerine başlamak için kısa süre önce geldiği üyelerin salonunu ve oyun masalarını geçerek ilerledi,

ve gizlice düzenlenmiş sefahat. Reiver'ın ofisi üst kattaydı, binanın üçüncü katının tamamını kaplayan lüks bir süitti. Kapıda görevli bir çift vampir onu ifadesiz bir baş hareketiyle karşıladı.

İçeri girdi ve Reiver'ı elinde uzaktan kumandayla büyük bir düz ekran monitörün önünde dururken buldu. "Beni mi çağırdınız?"

"Evet." Kelime tıslamadan biraz daha iyiydi. Reiver ona bakmak için başını çevirdiğinde yüzü hoşnutsuzluktan sertleşmişti. "Bugün kulübün içinden alınan yaklaşık bir saatlik güvenlik kamerası kaydının onarılamayacak şekilde hasar gördüğü bilgisini aldım."

"Gerçekten." Bran, Danika'nın binada görünmesinden hemen sonra video izleme görüntülerini kişisel olarak yok eden kişi olmasına rağmen bir miktar şaşırılmış gibi yaptı.

Reiver homurdandı. "Bir bekçi köpeği tutmanın ne faydası var? Burada her zaman olup biten her şeyden haberdar değilse bu binada ne işi var?" Kumandayı masasına bıraktı, hareketleri çok kasıtlıydı. Güvenilemeyecek kadar sakın. "Bir şey mi oldu?"

Bugün olağandışı bir şey oldu mu Brandogge?"

Bran bu aşağılayıcı lakap karşısında irkildi ama başını eğmedi. Reiver'ın onu sınamasının, gerçekten neyden yapıldığını görmesi için onu kışkırtmasının bir başka yoluydu bu. "Bu sabah bir ziyaretçimiz vardı," dedi. Bunu inkâr etmenin bir anlamı yoktu; Reiver'ın zaten bildiğinden ve sadakatini sınıadığından şüpheleniyordu. "Dün geceki partideki kadın."

"Danika MacConn." Adının Reiver'ın dudaklarından dökülmesi Bran'in nabzının, göstermemek için büyük çaba sarf ettiği bir küçümsemeyle atmasına neden oldu. "Thane bu sabah lobiden yedek bir görüntü aldıktan sonra ben de biraz araştırma yaptım. Görmek ister misin?"

Bran başını kayıtsızca salladı, test edilip yargılandığına dair şüphesi doğrulanmıştı. Onu otobüsün altına atmayı Thane'e bırakmıştı. Ama daha da kötüsü, Danika'nın bugün kulübe gelmesinin

Reiver'ın ona olan ilgisini daha da artırdı.

"Görünüşe göre işgüzar sürtük İskoçya'da sadece

Geçici olarak MacConn'ların arazisinde, nehir kenarındaki küçük kulübede kalıyorum."

Yüce Tanrım. Danika'nın nerede olduğunu ve onu nasıl bulacağını biliyordu. Reiver gibi kalpsiz bir piçin elinde çok daha tehlikeli olabilecek detaylar.

"Asıl soru şu: Bugün benim iş yerimin etrafında ne arıyordu?"

Bran umursamazca omuz silkti. "Ne istediğini söylemedi ama kamera görüntülerini gördüğüne göre fazla uzağa gidemediğini biliyorsun. Ve yakın zamanda da geri dönmeyecek. Ona bıraktığım gibi, senin için daha fazla sorun yaratacağını sanmıyorum."

"Hayır," dedi Reiver, çok kolay bir şekilde. "Hayır, yapmayacağından eminim. Bunu birkaç dakika önce ben de gördüm."

Bran'in kafasındaki kan hızla ve soğuk bir şekilde botlarına hücum etti. Hissettiği dehşeti belli etmemeye özen göstererek patronunun düz bakışlarını üzerinde tuttu.

"Ne demek istiyorsun, ben hallettim mi?"

"Kadına göz kulak olmaları için MacConn topraklarına birkaç adam gönderdim. Eminim onu benim işlerimin dışında kalmasının daha rahat olacağına ikna edebileceklerdir. Ne yazık ki Edinburgh çok tehlikeli bir yer olabilir.

güçlü başlı bir kadın için yer."

"Kimi gönderdin?" Kelimeler Bran'ın boğazında düğümlendi, cevabı duymayı beklerken kolları bacakları tutuldu. "Kerr ve Packard."

En acımasız uşaklarından ikisi. Thane ve Reiver'a hizmet eden diğer bazı Breed erkekleri kendi başlarına tehdit oluştururken, Kerr ve Packard sadece en çirkin işler için ayrılmışlardı. Onlar Reiver'ın ahırının kemik kırıcılarıydı.

biriyle en kanlı terimlerle konuşmak istiyordu.

Bran'ın tek yapabildiği Reiver'ın üzerine atlamak ve o orospu çocuğunun boğazını olduğu yerde parçalamaktı.

Ama onu şimdi öldürmek Danika'nın başına gelecek acıyı engellemeyecekti. Reiver'la uğraşmak için daha sonra zaman olacaktı - Bran'ın uzun zamandır planladığı gibi intikamını alma zamanı.

Şu anda önemli olan tek şey Danika'ya ulaşmaktı. Kerr ve Packard en kötüsünü yapma şansına sahip olmadan önce.

Bran boğazına yerleşen buz gibi düğümü çözmek için boğazını temizledi. "Benden istediğin başka bir şey yoksa..." "Hayır," dedi Reiver, her ne kadar masum bir kadın için muhtemel bir ölüm emri çıkardı. "Şimdilik bu kadar Brandogge. Başka bir şeye ihtiyacım olursa seni çağırırım."

Bran başını eğdi, sonra da çıkış yapmak için döndü. Her sakın adım, aşağı kata ve artık hareketlenmiş olan kulübe doğru ilerlerken kendini kontrol etmek için bir sınavdı. Oradan çıkmak zorundaydı. Danika'ya ulaşmalıydı, hem de hemen.

Hel, çok geç kalmış olabilirsin.

Üyeleri temizlerken o memb2019; salon ve köşeyi dönüp boş bir hal yoluna girdiğinde adımları hızlandı. Reiver'ın kötülüğünün değer verdiği başka birine dokunduğunu düşündüğünde endişe ve öfke içinde hırladı. Dişlerinin arasından fişkırان lanete engel olamadı.

"Anladığım kadarıyla pek iyi gitmemiş."

Bran durakladı, omzunun üzerinden karanlık bir bakışla

Thane. Muhafız onun arkasında hal yolunda duruyordu, iri bir omzu duvara dayanmış, çizmeli ayakları bileklerinden çaprazlanmıştı. Gözlerindeki şüphe parıltısı olmasa, yüz ifadesi can sıkıntısıyla karıştırılabilirdi.

"Bugün gözetleme kameralarında bir sorun çıktı. Ama sanırım sen bunu zaten biliyorsun," dedi Bran, endişesini ve öfkesini sert bir hayal kırıklığına dönüştürerek. Ve en iyi savunmanın bu olduğu da gözünden kaçmamıştı. genellikle iyi bir suçtu. "Kıçımın patrona karşı tehlikede olduğunu söylemediğin için teşekkürler."

Thane, "Size telkinde bulunmak bana düşmezdi," dedi.

"Kontrol odasına inip bir göz atacak mısınız?"

"Evet." Bran başını salladı, binanın arka çıkışının da orada olduğunu farkındaydı.

Thane ona doğru yürümeye başladı. "Ben de seninle geliyorum." Bran alay etti. "Bana bir gece için yeterince yardım ettin, sence de öyle değil mi? Neden işe yarar bir şey yapmıyorsun?"

Kızlardan birkaçını bir süreliğine patronun yanına gönder, ona iyi bakmalarını söyle, onu gerçekten mutlu et. En iyisini seç.

En becerikli ağızlara sahip olanları da. Belki onu meşgul edersek gece boyunca bizi rahat bırakır." Thane gülümsemeden ona baktı. "Haklısın Bran. Sen yapman gerekeni yap. Bay Reiver'la işleri ben hallederim."

Bran bu şifreli yanıtı sorgulayabilirdi ama şu anda tek bir göreve odaklanmıştı. Sinsi sinsi Kulübün güvenlik kontrol odasına doğru ilerledi ve arka çıkışa yaklaşırken arkasına hızlıca bir göz attı. Hal yolu boştu. Thane gitmişti.

Bran kapıyı yumruklayarak açtı ve dışarıdaki dondurucu soğuğa adımını attı. Reiver'ın filo araçlarından birini alıp gözden kaçmamasını ummak çok riskliydi.

Ayrıca o bir Breed'di. Gideceği yere yürüyerek daha da hızlı varabilirdi.

Doğaüstü genetiğinin hızını topladı ve gecenin içinde kayboldu.

Dördüncü Bölüm

Danika sallanan sandalyeden kalktı ve küçük Connor'ı uyandırmamaya dikkat ederek yavaşça beşiğindeki battaniye yuvasına yerleştirdi. Yüzü bir melek kadar masumdu, uyurken bileğinde akşam beslenmesinden doymuştu. Bebeğiyle geçirdiği bu hassas anların tadını çıkardı.

Narin beşiğin ortasına yerleştirilmiş küçük bebeği izlerken, bir gün ne kadar sert ve kırılmaz olacağını unutmak kolaydı. Babasının asil Irk kanı onu ne kadar cesur ve yürekli yapacaktı. Sadece bir Birkaç yıl sonra, beş ya da altı yaşına geldiğinde Connor kendi avını avlayacak kadar büyümüş olacaktı. On yıl gibi kısa bir süre sonra tamamen büyümüş, ölümcül, dünyaya damgasını vurmaya hazır bir Cins erkek olacaktı. Sivil bir hayatı kabul edecek, belki de ona kendi oğullarını ve yüzyıllarca sürecektir huzurlu bir varoluşu verecek bir Irk arkadaşı bulacak mıydı? Yoksa babasının ayak izlerini takip ederek kendini daha büyük bir amaca mı adayacaktı? Danika kalbinin derinliklerinde bu soruların cevabını biliyordu,

Kabul etmesi ne kadar zor olsa da. Connor parmağını küçük, sıkı yumruğuyla her kavradığında, masum gözleri bir annenin iç huzuru için fazla bilgili, fazla kavrayışsızdı. Oğlu da babası gibi bir savaşçı olacaktı.

Ve bir gün onu da kaybedebileceğini düşünmek içinde bir şeyleri öldürüyordu.

Connor'ın kadifemsi başına yumuşak bir öpücük konduran Danika, onu uyutmak için beşikten uzaklaştı. Sallanan sandalyenin yanındaki masadan boş çay bardağını aldı, sonra yatak odasından çıkarken büro lambasını kapattı, kapıyı sessizce kapatırken bakışları çocuğunun üzerindeydi.

Daha arkasını dönmeden Connor'la artık yalnız olmadıklarını fark etti.

Kulübenin yaşam alanında duran iki vampirden biri, "Küçük, güzel bir yer," dedi. "Rahat, değil mi Kerr?" "Gözlerden de uzak," diye mırıldandı arkadaşı, basit bir şiddetten daha fazlasını tehdit eden bir bakışla.

Parmakları elindeki toprak kupayı sıkıca kavradı.

eller. Çiftin içeri nasıl girdiğini merak etmeye gerek yoktu. Kilitli kapılar, diğer tarafta bir şey isteyen bir Breed vampiri için bir anlık zihinsel çabadan başka bir şey değildi. Botlarından eriyen kar, her gözeneğinden karanlık bir tehdit damlayan iki hayduta gelince, nereden geldiklerine şüphe yoktu.

Reiver.

Danika o gün ilk kez olmamakla birlikte, Reiver'ın özel kulübüne yaptığı ziyaretten dolayı pişmanlık duydu. Bir zamanlar tanıdığı, değer verdiği birinin Reiver'ınki gibi aşağılık bir örgütün parçası olduğunu keşfetmiş olmak onu hâlâ hasta ediyordu. Malcolm MacBain şu anda kendini nasıl adlandırıyorsa ve gerçek kimliğini inkâr etmeye kararlı görünmesinin nedeni her ne ise, Danika buna kanmamıştı. Yüzünü gölgeleyen yara izleri bile Onu Mal'den başka biri olduğuna ikna etmek. Ama onun adını ve geçmişteki yüzünü bilmek, dönüştüğü adamı tanımakla aynı şey değildi.

Ve bu iki korkunç davetsiz misafirin önünde dururken

Şimdi, bir parçası onları gönderenin Reiver olup olmadığını merak ediyordu.

Ya da kulüpteki sadık bekçi köpeği, onu iliklerine kadar sarsan soğuk bir öfkeyle sessizliğini talep etmişti.

"Ne istiyorsunuz?" diye sordu onlara, bacakları altında kum gibi hissetmesine rağmen bu tehditle yüzleşmek için çenesini kaldırarak.

"Bay Reiver gelip sizi görmemizi istedi," dedi Kerr adında biri. İri elleri siyah deri eldivenliydi, uğursuz eldivenler kızın kafatasını ezecek kadar büyük görünüyordu. "Size doğru gelen bir fırtına olabileceğini bilmenizi istiyor.

Fırtınanın gelişini görmek için burada kalmamanızın en iyisi olacağını düşünüyor."

s ajustify201C;Bu doğru mu?" İkili ona doğru yaklaşırken, Danika Connor'ın uyuduğu yatak odasının kapısından uzaklaştı. Bu gece başına ne gelirse gelsin, onlara küçük kulübenin geri kalanını aramaları için herhangi bir sebep vermek istemiyordu.

"Bay Reiver, daha fazla kalırsanız Edinburgh'un sizin için misafirperver olmayacağını düşünüyor." Kerr konuşurken, diğer haydut da Kerr'in kurnazca işaret ettiği yola doğru hizalandı.

Eğer kaçmayı düşünürse onu engelleyebilecek şekilde hareket etti. "Ortağım Bay Packard ve ben size yardım etmek için buradayız. Şimdi bizimle gelin ve çok kötü olacağı kesin olan bir durumdan kaçınabilirsiniz."

"Acı verici bir durum," diye ekledi ikinci vampir, dudakları keskin beyaz dişlerini ortaya çıkaran bir sırıtışla yarıldı.

Zihinleri korkunç niyetlerle kararmıştı, o kadar acımasız düşüncelerdi ki, daha da yaklaşımlarını izlerken nefes almakta zorlandı. Bu karşılaşmadan sağ çıkma ihtimalinin hiç de iyi olmadığını anlamak için duyu ötesi yeteneğine ihtiyacı yoktu. Onlarla gitmeyi kabul etse ve Reiver'ın adını başka bir canlıya söylemeyeceğine yemin etse bile, bu yolculuğun ölümüyle sonuçlanacağını biliyordu.

Connor'ın tek ebeveyni olmadan kalması ya da daha kötüsü, onunla birlikte bu imkânsız senaryoya sürüklenmesi fikri dayanabileceğinden çok daha fazlaydı.

Elindeki ağır bardağı Packard'a fırlattı ve onun dikkati başka yöne çekildiği anda hemen harekete geçti.

Mutfak sadece birkaç adım ötedeydi, ama Kerr sert ve cezalandırıcı bir şekilde üzerine gelmeden önce oraya zar zor ulaşabildi.

Ellerini. Kız, adamın morartıcı tutuşuna karşı koydu ve kafatası sobanın acımasız kenarına sertçe çarparken haykırdı. Kollarını savurdu, elleri çırpınıyor, çırpınıyor ve herhangi bir savunma aracı arıyordu.

O Kerr'le boğuşurken, Packard da ona saldırdı.

Arkadaşını uhrevi bir güçle fırlatıp attı.

hırladı. "Onu bana bırak," diye hırladı, dişlerinden salya akıyordu, gözleri kehribar rengi bir öfkeyle doluydu.

Danika kör bir panikle el yordamıyla çaydanlığı karıştırdı, parmakları çaydanlığın sıcak bakırına değdiğinde tısladı.

Ocaktaki su ağırlaşmıştı ve kısa bir süre önce yaptığı çaydan dolayı hâlâ kaynıyordu. Sapını yakaladı ve sahip olduğu tüm güçle Packard'a doğru savurdu.

Tencere başının yan tarafına değdiğinde uludu.

Tencerenin ağzından ve açılan kapağından fışkıran sıcak su yüzünü ve boynunu ıslattı. Şakağında kötü bir yara kanadı. Parmak uçlarıyla sildi, sonra da öldürücü bir bakış fırlattı. "Bunun bedelini paramparça olarak ödeyeceksin, sürtük."

Danika dehşet içinde geri çekildi. Gidecek hiçbir yeri yoktu.

Git, onlara karşı kullanacak başka bir şey yok. Çılgınlıklarını kimsenin duyma umudu yok.

Packard, öldürmek için harekete geçen bir hayvan gibi Danika'nın üzerine atıldı. Saldırdı ve Danika gözlerini kapattı. Bekledi.

devasa vücudunu onunla birlikte hissetti, ancak bir sonraki anda tüm yazlık tam bir kaosa dönüştü.

Dışarıdan soğuk bir rüzgârla içeri soğuk hava girdi. Ve onunla birlikte karanlık bir şekil geldi, o kadar hızlı hareket ediyordu ki, hareketlerini zar zor fark edebildi. Malcolm'du.

Daniv> ustify "ka, Packard'ın üzerine atlayıp kötü bir bıçağın ucuyla vampirin boğazını keserek açmasını şaşkınlıkla izledi. Muhafız bir anda yere yığıldı.

ve sonra Mal'ın öfkesini hisseden Kerr oldu. Dövüş hızlı ve acımasızdı; yumruklar, bıçaklar ve yanıp sönen, ölümcül dişler. Dövüş sona erdiğinde Malcolm'un nefesi dudaklarının arasından çıkıyordu, gözlerinden şiddetli kıvılcımlar saçılıyordu

Kerr'in ölü bedenini bıraktı ve unutulmuş bir çöp gibi cesedin üzerinden geçti.

"Malcolm," diye fısıldadı Danika, ancak o zaman farkına vardı

durduğu yerde onu tepeden tırnağa sarsan ürpertiler.

Fol'un borçlu olduğu sert ve ağır sessizlikte, yatak odasının

kapalı kapısının arkasından boğuk bir çığlık yükseldi.

Mal'ın vahşi bakışları onun üzerinde yoğunlaştı. "Bir

bebeğiniz mi var?" "Oğlum, Connor." Gözleri nemliydi,

sesi başlarına gelebileceklerden duyduğu korkuyla

boğuklaşmıştı.

Malcolm'un ona attığı yakıcı bakışa bakılırsa, hâlâ öyle

olabilirdi.

Bir elini yara bere içindeki çenesinde gezdirdi ve ardından

okkalı bir küfür savurdu. "Çocuğu al Dani. Şu an ikiniz için

de güvenli değil."

* * *

Reiver'ın muhafızlarından ikisi kulübenin içinde kan

gölleri içinde cansız yatıyordu.

Dul bir Breedmate ve bebek bir oğul - bir zamanlar en iyi

arkadaşının ailesi ve ayrıca bir Tarikat üyesi, lanet olsun -

karlı araba yolunun sonunda arkasına park etmiş ölü

adamların arabasında bekliyorlardı. Ve elinde, kilitli ve

dolu bir tabancayla

Birkaç yüz metre ötedeki küçük misafirhanenin ön penceresi, haznesi bir mermi yağmuru salmaya ve sobanın üzerindeki bağlantıyı kestiği borudan sızan gaz akışını tutuşturmaya hazırdı.

Bloody hel.

Varlığının her zerresiyle nefret ettiği bir suçluya hizmet ederek, kim olduğunu saklayarak, geçmişini ve elinden alınan geleceğini gömerek, tek bir amaç uğruna lanet olası bir yılın yarısını geçirmişti: Reiver'ı ve diğer dokunulmaz yandaşlarını tek bir hamlede alaşağı edebileceği ideal ana hazırlanabilmek için.

Sadece her şeyi bir kenara atma riskini göze alarak, tam burada.

Malcolm MacBain paslı Gal dilinde alçak sesle bir yemin etti. Sonra tetiği çekti ve rölantideki arabaya doğru yürümeye başladı.

Arkasında cam kırıldı. Cevap veren bir vakum

Yürürken etrafındaki soğuk gece havasının bir kısmını içine çekti ve yayla esintisinde dans eden kar tanelerini de beraberinde sürükledi.

Dünya sessizleşti, ama sadece bir saniyeliğine.

Sonra kulübe patladı ve çizmelerinin altındaki toprak sarsıcı bir *gümbürtüyle* sarsıldı.

Malcolm yıkımı iliklerinde hissetti. Reiver'ın filo sedanının ön camına yansıdığını gördü, parlak turuncu alevler gökyüzüne doğru fırlıyor, patlamanın ışığı Danika'nın camın arkasındaki şaşkın, dehşete düşmüş yüzünü aydınlatıyordu.

Yorum yapmadan sürücü koltuğuna kaydı ve arabayı keskin bir geri dönüşe soktu. Yanan evden hızla uzaklaşırken Dani'nin gözlerini üzerinde hissetti. Bebeğini göğsüne yaklaştırmış, başını eliyle koruyarak siper etmişti. "Malcolm, ne yaptın sen?"

"Yapılabilecek tek şey buydu." Önündeki karanlık yola odaklandı, havai fişekler Conlan'ın klanının tamamını neler olduğunu görmek için dışarı çıkarmadan önce gidecekleri yere varmaları gerektiğini biliyordu.

"Bizi nereye götürüyorsun? Neden Con'un ailesinin orada neler olduğunu bilmesini istemiyorsun?"

Yeteneğinin kafatasını dürttüğünü hissetti. Sert bir küfür savurdu ve ona keskin bir bakış fırlattı. "Uzak dur

Kafam, kızım. Lanet düşüncelerimi rahat bırak." "Benim için endişelenecekler. Connor ve benim iyi olduğumuzu bilmelerini sağlamalıyım-"

"Böyle bir şey yapmayacaksın." Sesi istediğinden daha sert çıkmıştı. "Az önce yaptığım şey sana zaman kazandırmaktı. İskoçya'dan olabildiğince uzaklaşmak için ihtiyacın olan zaman. Ve Conlan'ın akrabaları da dahil olmak üzere herhangi biri senin ve bebeğin hayatta olduğunu öğrenirse bu boşa gidecek." Danika ona bakıyor ve başını sallıyordu.

"Başka bir şey düşünmelerine izin vermek zalimlik olur."

"Reiver'ın en kötü iki infazcısı o yangının içinde öldü. Onları seni öldürmeleri için gönderdi Dani. Bu gece bu işten kaçmış olabileceğinden şüphelenmek için en ufak bir nedeni bile olsa sana ya da MacConn'ların geri kalanına misilleme yapmayacağını bir an bile düşünme."

Gecenin derinliklerine, doğduğu dağlık bölgenin yuvarlanan tepelerine ve vahşi düzlüklerine doğru ilerlerken, Danika'nın cevap veren sessizliğinin arabanın sessizliğini doldurmasına izin verdi. "Şu andan itibaren sen ölüsün Danika. Bana güvenmek zorundasın. Tek yolu bu."

"Nereye gideceğim?"

"Seni aramayı düşünmeyeceği bir yerde."

Kadın yine onun yanında sessizleşti, kucağındaki bebek kıpırdanmaya ve telaşlanmaya başladığında bebeğine yumuşak sözler mırıldandı. Malcolm, kilometrelerce yol arkalarında kalırken bakışlarının ara sıra ona kaymasını engelleyemiyordu. Soluk sarı saçları ve krem gibi pürüzsüz teniyle hâlâ çok güzeldi.

Zaman ona Danika'nın İskandinav yüz hatlarının ne kadar asil ve kadınsı olduğunu unutturmuştu ama onu şimdi görmek, aradan geçen onca yıla, hatta yüzyıllara bir camın arkasından bakmak gibiydi. Danika MacConn'un güzelliği, gözlerinin altındaki belli belirsiz gölgelere rağmen, Irk kanının güçlendirici tadını almadan ne kadar uzun süre geçirdiğini ima etmesine rağmen, biraz bile solmamıştı. Conlan'ın ölümüyle yaşadığı kayıptan dolayı pişmanlık duyuyordu. İnsanın kan bağıyla bağlı olduğu eşini kaybetmesi acıların en kötüsüydü. Şanslı olan Con'du, Danika'nın onsuz taşımak zorunda kaldığı kederden kurtulmuştu.

Ve onu bebek oğluyla bu kadar şefkatli bir şekilde etkileşime girerken izlemek

Malcolm'un içinde daha derin bir acıya yol açmıştı; yakın zamanda yaşadığı bir kaybın acısına. Bu, onu neredeyse yok edecek olan ama şimdi ona nefes almak için bir neden veren bir acıydı. Sabırlı olmak için. İntikam almak için. En son isteyeceği şey savunmasız bir kadın ve bebeğin onun gözetiminde olmasıydı. En kötüsü *de bu* zamanda, bu yerde, bu kadın olmalıydı.

Malcolm o gece yaptıklarının sonuçlarını düşünerek arabayı yol denemeyecek, başıboş bir patıkaya çevirdi. Kalın bir fundalığın içinden itişip kakışarak geçtiler ve yıkık dökük taşlardan oluşan eski bir inek çitinin çizgisini takip ettiler. Kale ilerideki manzaraya hükmediyor, kış gecesine karşı zift gibi karanlık görünüyordu Gökyüzü.

Danika koltuğunda öne doğru eğildi ve ön camdan dışarı baktı. "Burayı biliyorum," diye mırıldandı usulca. "Evet," diye onayladı. "Sanırım yeterince iyi biliyor olmalısın." Uzun bir süre sessiz kaldı, gözlerini dikmiş önüne bakıyordu. önünde yavaşlayarak durdu. "Bu kale

Conlan ilk olarak benden onun eşi olmamı istedi."

Danika'nın yüzü gösterge panelinin ışıkları altında süt beyazı parlıyordu ve şimdi ona bakmak için dönmüştü.

"Malcolm... burası senin kalen."

Beşinci Bölüm

On beşinci yüzyıldan kalma taş kule evin içi kapsamlı bir şekilde modernize edilmişti. Soğuk gri taş duvarlar beyaz sıva ile kaplanmış ve çağdaş malzemelerle süslenmişti.

tablolar ve

siyah-beyaz sanat

çevredeki Highlands'in fotoğrafları. Kaba yontulmuş tahta zeminler artık kalın yün halılarla ısıtılan pırıl pırıl parkelere dönüşmüştü. Mal, açık alevlerinden is ve duman püskürten mumların ve monte edilmiş meşalelerin yerine, kalenin iç kısmındaki gölgeleri uzaklaştırmak için güzel lambalar yakmıştı.

Ama Danika ve Connor'ı ikinci katta getirdiği oda onu en çok şaşırtan şey oldu. Bir çocuk odası. Görünüşe göre bitmemişti. A

Ahşap beşik, sıcacık odanın ortasında boş duruyordu.

Solundaki duvarda, hiç yerinden oynatılmamış gibi duran peluş bebek oyuncakları ve peluş hayvanlarla dolu bir sepetin yanında, uzun bir ekmeceli dolap duruyordu.

Uzaktaki duvarda, birisi boya yapmaya başlamıştı.

Tuhaf bir duvar resmi - sırtan aslanlar ve maymunlar, iri gözlü filler ve zürafalar, orman ağaçları ve tal yeşilinden oluşan renkli, yarısı tamamlanmış bir manzara üzerinde birlikte eğleniyorlar otlar.

Ve sevimli küçük odanın unutulmuş bir köşesinde soluk bir çarşafla örtülü sallanan bir sandalye, bir hayalet gibi kasvetin içinde tek başına oturuyordu.

"Sandıkta battaniyeler ve pilavlar var," dedi Mal yanından. "Ne istersen kullan."

Ona teşekkür etmek için döndüğünde, adam çoktan gitmişti. Birkaç dakika sonra, Connor'ı uykuya yatırdıktan sonra,

Danika şatonun kalbine doğru kıvrılan merdivenlerden aşağıya doğru ilerledi. Malcolm'un zemin seviyesindeki mutfakta, arduvaz zeminde botlarının hareket ettiğini, dolapların açılıp kapandığını duyabiliyordu. Danika mutfağı girerken açık kapıdan sıcak bir ışık sızıyordu.

yaklaştı.

Mal, tezgâhın üzerindeki kâsedan aldığı bir şeyi plastik bir fermuarlı torbaya koyarken sırtı ona dönüktü. Siyah takım elbisesi ve deri silah kılıfları, salonun ortasındaki masada bulunan dört sandalyeden birinin üzerine örtülmüştü.

mutfak. Ona bakmadan, "Orada ihtiyacın olan her şeyi buldun mu?" diye sordu.

"Evet. Teşekkür ederim." Dikdörtgen mutfağa adımını attı. Etrafındaki kıvrımlı beyaz duvarlara, granit kaplı dolaplara ve pırıl pırıl parlayan paslanmaz çelik ocağa baktı. "Bu odanın sadece bir tonoz ve açık şömineden ibaret olduğu zamanları hatırlıyorum.

Taş. Sen ve Con burada saatlerce oturur, felsefe tartışır ve çeşitli fetihlerinizle övünürdünüz. Hatırladığım kadarıyla sizinkiler genellikle kadınlarla ilgiliydi."

Homurdandı. "Uzun zaman önce."

"Şimdi tekrar burada olduğuma göre o kadar da uzun görünmüyor," dedi ve bunun ne kadar doğru olduğuna hayret etti. Adam şimdi yüzünü ona döndüğünde zaman aralığı daha da buharlaştı, taş gibi gri gözleri endişeyle ayıktı. Onu burada görmek,

Kısa bir süre önce birlikte karşı karşıya kaldıkları tehlikeden sonra bu yerde olmak kalbinin sıkışmasına neden oldu. Elinde plastik bir torba tutarak ona doğru yürüdü. Bir köşesinden su damlıyordu, içindeki kar çoktan erimeye başlamıştı.

"Evde buz yoktu, ben de siz yukarıdayken biraz kar yağdırdım." Masayı ve sandalyeleri işaret etti. "Oturla Dani. Başındaki şişliğe bir bakayım." Dani adamın dediğini yaptı. Onunla birlikte yürüdü ve Dani karşısına otururken topuklarının üzerine çöktü. Dani'nin kafasında Ev yapımı kompresin soğuk dokunuşunu alnında hissedene kadar yaralandığını fark etmemişti. Keskin bir nefes alarak yüzünü buruşturdu. Refleks olarak eli, Mal'in buz torbasını hâlâ yerinde tuttuğu alnına gitti. Teni parmak uçlarının altında sıcacıktı, güçlü kemiklerinin ve tendonlarının hissi anında beynini yakıyordu.

Dokunuş çok uzun sürdü.

Söylenmemiş, yasaklanmamış anlamlarla çok ağır.

Bu şekilde çok yakındılar, iç içeydiler. Adam kadının önünde çömeldi. Kadın bacaklarını adamın iki yanına açmıştı.

iri gövdesiyle ona doğru eğildi. Yüzü onunkiyle aynı hizadaydı, gözlerinin soğuk grisinde yanan kehribarın ilk ışıltısını görebileceği kadar yakındı. İkisinin de beklemediği, elle tutulur bir gerginlikle elektriklenen vücutlarını ayıran birkaç santimdeki havanın çatırdadığını hissedebilecek kadar yakındı.

Kaşlarını çatarak elini ondan çekti ve eriyen kar kompresini arkasındaki masanın üzerine koydu. "Bu iyi bir fikir değildi."

Danika borçlandı, boğazı aniden kurudu. "Bu gece bana yardım etmeyi mi kastediyorsun, yoksa..."

"Hepsi," diye cevap verdi ters bir şekilde, dişlerinin arasından ve sivri dişlerinin uzayan uçlarından çıkan kalın bir hırıltıyla. Ama kızın önünde kamburlaştığı yerden çekilmedi ve gözleri kızın yüzünde sabit kaldı, işkence çekiyordu

ve fırtınalı. C an'ın içinde alevlenmeye başlayan aynı karanlık özlemle yanıyordu. Nefesinin altından bir küfür savurdu. "Gitmek zorundayım. Reiver gittiğimi fark etmeden önce kulübe geri dönmeliyim."

"Yapma," diye ağzından kaçırdı ve adam konuşmaya başladığında başını salladı.

ondan uzaklaşmak. Yaşadıkları geceden sonra sadece Connor ve onun yalnız kalacağı düşüncesi damarlarına ateş düşürmüştü. Ve Reiver'ın Malcolm'un onun için yaptıklarını öğrenip ceza verme ihtimaline dayanamıyordu. "Oraya geri dönme. Şimdi nasıl geri dönmeyi düşünebilirsin ki?"

"Yapmam gereken bir iş var Dani. Bu kadar basit."

"Reiver bir hayvan," diye hatırlattı ona. "O insan hayatının ticaretini yapan bir canavar. Beni ve çocuğumu soğukkanlılıkla öldürteceğini kendin söyledin."

"Evet," diye sıkıca onayladı Malcolm. "Reiver bunların hepsi. Hatta daha da kötüsü. Ne yazık ki bunu daha önce, bu gece her şey sarpa sarmadan önce fark etmedin."

Bu suçlamada pek suçlama yoktu. Daha ziyade, keskin bir korku. Gözlerinde öfkesinin tam olarak maskeleyemediği bir korku. Onun için üzülerək, kime dönüştüğünü anlamak isteyerek o perili bakışları araştırdı. "Sana ne oldu Malcolm? Yüzüne, adına... eskiden olduğun adama ne oldu?"

"O da öldü, tıpkı senin gibi." Ağzında bir

Acımasız bir ifadeyle, sakallarının gölgelediği çenesinin yan tarafındaki bir kası kıpırdattı. "Birkaç yüz yıl içinde çok şey olabilir, genç kız."

"Evet," dedi. "Sanırım olabilir. Malcolm MacBain'in Reiver gibi birine hizmet etmek için onurunu ve iyi adını bir kenara atacağı günü göreceğimi hiç düşünmemiştim." "Hepimiz seçim yaparız. Benim de kendimce sebeplerim var," diye mırıldandı. Bu tıslayan cevapla birlikte, nihayet ondan uzaklaştı. Koyu renk kirpikleri bakışlarını kapatarak ayağa kalktı.

Onunla burun buruna durdu ve kendisini dışarıda bırakmasına izin vermedi. "Anlat bana."

"Bırak gitsin, Danika." Kelimeler göğsünden gelen derin bir gümbürtüydü.

Ama onun gitmesine izin veremezdi. Adama daha sert baktı ve yeteneğini ona doğru itti. "Ondan nefret ediyorsun."

Cevap vermedi; ama vermek zorunda da değildi. İri bedeni nefret saçıyordu.

"Sizi Reiver'a hizmet etmeye iten şey sadakat değil," dedi.

"Bu öfke. Öyle değil mi?"

Düşünceleri ona bir refleks gibi cevap verdi: *Benden değerli bir şey aldı. Sahip olduğum her şeyi. Bunu ona ödetmek için elimden geleni yapacağım.*

Danika, bu yeminin acısı bilincine yerleşirken gözlerini kapattı. "Mal, özür dilerim."

Karanlık bir küfür savurdu ve ardından Cthe1C;Mal'ın elleri kızın kollarındaydı, onu sıkıca kavradı ve güçlü bedeninin gölgesine çekti. Öfkesinin yüzüne doğru. "Lanet olsun, kadın! Düşüncelerimden uzak dur." Kavrayışı daha da sıkıydı, gözleri şimdi parlak ve vahşiydi, dudakları devasa dişlerinin arasından sıyrılmıştı. "Neden lanet olası hayatımdan uzak duramadın?"

Danika daha önce hiçbir erkeğin, ne Conlan'ın ne de başka bir Cins erkeğin önünde sinmemişti. Reiver ya da o gece kulübesine gönderdiği acımasız haberciler bile. Ama Malcolm'un öfkesi ona çarpan ve cesaretini kıran bir fırtınaydı. Onu titreten, nefessiz bırakan bir vahşilikle ona saldırıyordu.

Tehlikeli bir adamdı. Daha da tehlikeliydi çünkü

derinlerde bir yerde yaralıydı. Onu canlı canlı yiyen bir nefretle yanıp tutuşuyordu. Bunu şimdi görmüştü. Ve gözlerinin yakıcı kehribar ateşinde daha fazlasını.

Arzu.

Daha önce aralarında kıvılcımlanan ilgi şimdi yok olmuştu. Malcolm'un sıcak bakışları onu delip geçtikten sonra yavaşça ayrılmış dudaklarına yerleşirken çok daha tüketici bir şeye dönüştü. Adamın zihninden kızın zihnine bu kez davet edilmemiş, karanlık ve ürkütücü bir düşünce yayıldı.

Ona kendisini bırakmasını söyleyebilirdi. Adam ne kadar zorlu, ne kadar dengesiz ve güçlü olduğunu bilse de, kadın isteseydi ellerini anında onun üzerinden çekerti.

Ama onun istediğı bu değildi. Ve o da bunu en az onun kadar iyi biliyordu.

"Danika," diye kalınca bir ses çıkardı, gözleri ateşle parlıyordu. Sonra ağzı onunkinin üzerindeydi.

Temas patlayıcı ve sarsıcıydı. Dokunulmayalı, öpülmeyeli, arzulanmayalı o kadar uzun zaman olmuştu ki. Malcolm'un

Dudaklar baştan çıkarıyor, talep ediyor, ciğerlerindeki tüm nefesi çalan bir tutkuyla onunkini sahipleniyordu. Bu duyguyu ne kadar özlediğini fark etmemişti ve bir parçası Conlan'ı bırakmamıştı -asla tam olarak bırakmayabilirdi- hâlâ hayati, hâlâ canlı, sıcak ve dişi olan yanı, bu rahatlatma ihtiyacını inkâr edemezdi. Fiziksel, samimi bir temas için. Malcolm'un şimdi onu öpüyor olması, ellerinin kollarını ve boğazını okşaması, güçlü parmaklarının ensesindeki ince saçlara kayması, onu kucağının derinliklerine, baş döndürücü öpücüğünün derinliklerine çekerken, sadece ihtiyacını daha da hızlandırdı.

Ağzını kadının altındaki hassas deriye götürdü.

kulak, nefes kavurucu, ses çakıl y ve karanlık. "Tanrım, genç kız. Bu kadar iyi hissetmemelisin. Seni böyle istememeliydim."

Cevabını inleyerek verdi, aynı ezici ihtiyacın içinde kaybolmuştu. Malcolm için. Onun güçlü ellerini üzerinde hissetmek için,

Tanıdık ama bir o kadar da yeni. Hiçbir yabancı onu şu anda olduğu gibi heyecanlandıramazdı ve onun kendisini tutkusunun akıntısına kaptırmasına izin verdi.

Masanın kenarı arka tarafına baskı yapıyordu;

Malcolm'un sert, erkeksi vücudu onu ön taraftan sıkıştırıyordu. Giysilerinin içinde bile aralarındaki sıcaklık inkâr edilemezdi. Adamın uyarılmışlığının kalın çıkıntısı ağır bir

Kalçasına karşı talep, ilkel bir ritimle içine işleyen lezzetli bir sürtünme, avuç içleri ve parmakları kazağının yumuşak örgüsü üzerinden göğüslerini okşuyordu.

Elleri de onu keşfetmek için can atıyordu. Onları yukarı doğru Geniş göğsü, koyu renk tişörtünün altında demir gibi hissettiren gergin kas tabakalarını takip ediyordu. Çıplak pazularının üzerindeki *dermaglifler* ihtiyacının renkleriyle dalgalanıyordu. Koyu şarap, yanık altın ve en derin çivit rengi canlı dövmeler gibi titreşiyor, kalbinin her ateşli atışıyla yoğunlaşıyordu.

Bakışlarını tekrar Malcolm'un yüzüne çevirdiğinde, yüz ifadesinin vahşi olduğunu, dişlerinin uzun ve keskin olduğunu, gözbebeklerinin kedi gibi yarıklara dönüştüğünü, ancak kehribar rengindeki kavurucu havuzların gölgesinde kaldığını gördü. Adam Danika'nın kalçalarının arasına uzanıp avucunun içini Danika'nın vücudunun ağrıyan merkezine sürttüğünde bu ışık daha da

parladı. Danika onun dokunuşuna doğru eğildi, adam onu
okşadıkça nefes nefese kaldı, her siniri

sıcak ihtiyaç dalgaları içinde patlayarak sona eriyor.

"Durmamı söyle," diye fısıldadı kalınca ağzına doğru, dişlerinin sivri uçları dudaklarını sıyrıyordu. "Bana bunu istemediğini söyle."

Ama böyle bir şey söyleyemezdi. İçindeki baraj, adamın dokunuşunun altında bir moloz gibi ufalanırken, yükselen salıverilme çılgılığı atabildiği tek şeydi. Adam omurgasını masaya bastırıp onu vücuduyla sararken, adını haykırarak ve adamın kalın omuzlarına tutunarak parçalandı.

Kıyafetler aceleyle çıkarıldı, saniyeler içinde fırlatılıp atıldı. Kıyafetler aceleyle çıkarıldı, saniyeler içinde fırlatılıp atıldı. Ve sonra birlikte çıplak kaldılar. Ten tene, eller çıplak etin üzerinde geziniyordu. Ağızlar alay ediyor, test ediyor, alıyordu. Malcolm'un kalın seksi kadının vücudunun ıslak taç yapraklarını yarmış, ağır bir taleple kadının kalçalarını daha geniş açarak onu içine almasını sağlamıştı. Dudaklarının arasından kaba bir küfür savurarak kadının içine girdi. Uzun itiş gücü onu tamamen doldurdu, kemiksiz bir zevkle altında eğilmesini sağladı. Aleti aynı anda hem istila ediyor hem de kandırıyordu, agresif ama dikkatli, çelik gibi

en yumuşak kadifeyle kaplanmıştı. O ateşli anda, doymak bilmiyordu.

Daha önce hiç pşmemiş, hiç dokunmamış olsalar da - hele bu geceki gibi hiç- onunla nasıl hareket edeceğini, onu ne zaman sınıra iteceğini ve nerede tempolarını kontrol etmesine izin vereceğini biliyordu.

Gözlerini açtı ve tanıdığı, vücudunun bu kırılgan, ihtiyaç dolu yeniden uyanışında güvendiği bir adam gördü. "Malcolm," diye nefes nefese kaldı, uzanıp okşamak için

Pürüzlü çenesini ve yanaklarını acımasız bir ritimle sarsarken. "Oh, Tanrım, Mal ..."

Ona ne söylemek istediğini bilmiyordu. Kelimelerin var olup olmadığını da bilmiyordu. Ama sonra adam onu öptü ve konuşma ihtiyaı onu terk etti. Adam daha sert, daha derine sürdü, ta ki başka bir orgazm onu sarana ve dik bir çıkıntıya srkleyene kadar. Adam da onunla birlikte boşaldı. Serbest bırakma çığlığı çiğ ve sahipleniciydi, düşünme ihtiyaını ya da ayrı geçen hayatlardan sonra nasıl böyle bir araya gelebildiklerini sorgulama ihtiyaını da beraberinde götürdü.

Çıplak ve birbirlerinin kollarında yanıyorlardı.

Altıncı Bölüm

Malcolm, orgazmının kükremesi yatışana kadar yaptığı şeyin ağırlığını hissetmedi.

F sthe019;t udiv>

Sex, Danika ile.

Onca zaman önce ona kardeş gibi davranmış olan bir erkeğin dul kalmış cins arkadaşı. Kendini Reiver'ın hedef tahtasına koyan ve Malcolm'un tüm yaşam amacını raydan çıkarma ihtimali olan kadın. Bırakın baştan çıkarmayı, arzulamaya bile hakkı olmayan bir kadındı bu; hele de ikisinin de dikkatinin dağılmasını göze alamayacağı bir zamanda.

Bu gece Danika'yı çıplak olarak altına almak gibi bir niyeti yoktu. Aslında hiç de öyle değildi. Yine de burada olanlardan pişmanlık duyacak kadar sağduyulu olamıyordu. Şehvetli, ateşli, inanılmaz bir seks.

Ve açgözlü vücudu sadece daha fazlasını istiyordu.

Mutfak masasında bir adak gibi önüne serilmiş olan kadına baktı.

Tanrım, çok güzeldi. Süt gibi bir ten ve uzun, zayıf uzuvlar.

Tüm doğru yerlerde esnek kıvrımlar. Ellerini onun mükemmelliği üzerinde gezdirdi. Parmaklarını göğüslerinde ve karnında gezdirdi; gözyaşı damlası ve hilal şeklindeki küçük kırmızı doğum lekesi onu bir Damızlık Eş olarak damgalıyordu; kendi türü için yaratılmış, Damızlık yavrular doğurabilen ve kendi ırkından birine kan yoluyla ebediyen bağlanabilen bir dişi. Sadece ölüm bu bağı koparabilirdi.

Danika MacConn'un üzerindeki o küçücük izi görünce içinde bir sahiplenme duygusu uyandı - yasaktı ama görmezden gelmek zordu. Onunla paylaştığı tutku yüzünden dişleri hâlâ ağzındaydı. Şimdi daha karanlık bir ihtiyaç diş etlerinde zonklama yarattı, kehribar rengi gözlerinin daha parlak yanmasını sağladı... beslenme dürtüsüyle nabzının hızlanmasına neden oldu.

Onun narin boğazını ağzına almak ve orada tıkırdayan o güzel damarı delmek için.

Ondan içmek ve sonunda bu dişiye kendisine bağlamak için. Bu dürtü dudaklarından alçak bir hırıltıyla kaydı.

Danika'nın maviye çalan bakışları ona yöneldi ve Danika sadece yeteneğinin düşüncelerine ihanet etmediğini

umabildi. "Gel, genç kız," diye mırıldandı, onu içine almak için sıcaklığından ayrıldı.

Kollarını.

Onu kaldırdı ve masadan uzaklaştırdı, onunla birlikte çıplak adımlarla mutfaktan çıktı ve şatonun merdivenlerinden ikinci kattaki ana yatak odasına çıktı. Kendi yatak odasına. Aylardır adım atmadığı yatak odasına.

Eski hayatının yıkık parçalarını gömdüğünden ve Reiver'ı yok etme arayışı başladığından beri değil.

Danika'yı odaya getirdi ve dört direkli kral yatağına yatırdı. Bu şey bir kalıntıydı, kendisinden sadece birkaç yüz yıl daha gençti. Başlığı, tentesi ve oymalı destekleri işlenmiş siyah cevizden yapılmıştı, kalın kuştüyü şiltesi krem rengi koyun postu örtüler ve MacBain kırmızısı ve siyahıyla dokunmuş yün battaniyelerle kaplanmıştı.

Danika yatağın ortasında, dirseklerine dayanmış, ince bir bacağı dizinden bükülmüş, hel kadar seksi görünüyordu.

Malcolm onu tekrar istiyordu. Stil .

Ağırlaşmış bakışları adamın çıplak vücudunu taradı ve ona bilmiş bir gülümseme verdi ve Kionn'un istediği daveti yaptı.

Kırmızı.

Yatağa doğru ilerledi ve onu örttü, arkasına yaslandı.

onun davetkâr sıcaklığına. Bu kez onunla yavaşça, onun gibi bir kadının zevk almayı hak ettiği şekilde sevişti. İkisi de terden sıırıslam olduğunda ve tekrar doyduğunda, onun yanına uzandı ve

ona yaklaştı. Güzel göğüslerini okşadı, narin boğazını ve çene hattını okşadı. Onun istekli, çok istekli bariz ereksiyonu topuklarına kadar. Danika ona dokunmak için uzandığında boşuna bir egzersiz yaparak parmaklarını ve uzunluğunu şefkatle okşuyor.

Ellerini üzerinde hissetmenin tadını çıkararak inledi. Küfrü boğazında düğümlendi, aniden üzerine çöken suçluluk duygusu kadar karanlıktı. Duyuları ihtiyaçla dolup taşıdığı sürece bunu bir kenara itebilmişti ama şimdi içini kemiriyordu.

Danika'nın dokunuşu hala devam ediyordu. Şimdi ona endişeyle bakıyordu, alnı kırıışmıştı. "Ne oldu, Mal?

Yanlış bir şey mi yapıyorum?"

"Hayır." Tekrar küfretti ve kızın elini kendi eline götürdü.

Avucuna bir öpücük kondurmak için ağzına. "Yaptığın hiçbir şey yanlış değil. Bana gelince... Tanrım." Onun araştıran bakışlarıyla karşılaştı, bir şekilde hatalı olduğunu düşünmesine neden olduğu için nefret ediyordu. Ellерinin onu aramasına engel olamadı. Parmakları onu hissetmek için can atıyordu, tıpkı sikiinin tekrar onun içinde olmayı arzuladığı gibi. "Sana dokunduğumda Conlan'a ihanet ediyormuşum gibi hissediyorum. Seni isteyerek ona ihanet ediyorum... şimdi, o zaman yaptığım gibi."

Sessizce ona baktı, gözlerinde bir şaşkınlık parıltısı vardı. "Beni mi istedin?" Başını hafifçe salladı ve sessiz bir kahkaha atarak bu fikri reddetti. "Hatırladığım kadarıyla, o zamanki tüm seyahatleriniz ve maceralarınız boyunca "Tanışıp da erdeminden etkilenmediğiniz bir kadın neredeyse yok."

"Ama sen değil. Ve sevdiğim tek kişi sendin," diye itiraf etti, sözlerini geri almak için çok geç kalmıştı.

O ve Conlan yıllardır arkadaştı, daha da uzun süredir komşuydular. Topraklarını birlikte savunmuşlar, savaşlara tek bir güç olarak, kardeş gibi at sürmüşlerdi.

Ama sahada ve görevde ne kadar yakın olsalar da, iki Cins erkek

daha farklı olamazdı. Malcolm macera için yanıp tutuşuyordu ve her zaman macera peşinde koşmaya hazırdı. Conlan ise istikrarlı ve güvenilir biriydi. Danika gibi sıra dışı bir kadını en çok hak eden kişiydi.

Mal, Con'la birlikte onu ilk gördükleri geceyi hâlâ hayal edebiliyordu; altın sarısı, İskandinav güzelliği ve Kopenhaglı güçlü bir Darkhaven liderinin evlatlık kızı. O zamanlar bile bağımsız, on sekiz yaşında bir kız olarak İskoçya'daydı ve Edinburgh'daki Breed akrabalarının yanında kalıyordu. Mal onu tanıştırmak için hiç vakit kaybetmemiş, dünyanın dört bir yanına yaptığı seyahatler ve tehlikeli maceraları hakkında anlattığı hikâyelerle onu etkilemeye çalışmıştı.

Ama sonunda onu kazanan Conlan oldu. Sakin ve düşünceli, istikrarlı Con.

"Çok huzursuzdun, her zaman ne yapacağın belli olmazdı," dedi şimdi. "Kalbimi kırabilirdin."

"Muhtemelen," diye itiraf etti. "Ama o zamanlar aptalın tekiydim. Con seninle çiftleşeceğini söyleyene kadar benim için ne ifade ettiğini anlamamıştım."

Borçlandı, artık zorlukla nefes alıyordu. "Hiç bilmiyordum."

"Yapmış olsaydın bir fark yaratır mıydı?"

Gözlerini bir an ondan ayırıp düşündü. "Hayır, olmazdı.

Conlan iyi bir adamdı, birlikte geçirdiğimiz süre boyunca benim için iyi bir dosttu. Onu tamamen sevdim. Her zaman da seveceğim."

Mal, kelimelerin tadı acı olsa da başını salladı. "Seni onurlandırdı. Yapacağını bildiğim gibi."

Danika şimdi ona doğru uzandı, parmak uçları onun sıkılmış çenesinde hafifçe gezindi. "Con öldü ve ben hâlâ hayattayım.

Hâlâ onun yasını tutuyorum ama kalbimin şu anda sana bakmaktan memnun olmadığını söyleyemem Malcolm. Sana dokunmanın, burada seninle böyle uzanmanın iyi hissettirdiğini inkâr edemem. Geçtiğimiz yıl kendimi ne kadar yalnız hissettiğimin farkına varmamıştım, ta ki senin kolların bana sarılana kadar." Onun yaralı yanağını okşadı, başparmağının ucu zayıf bir şekilde iyileşmiş bıçağın üzerinde şefkatle gezindi

Yara. "Bu gece burada ihanet ettiğini düşündüğün tek kişi Conlan değil, değil mi?"

Temastan kaçınmak için başını çevirdi, kendisine o acımasız yarayı kazandıran başarısızlığı yeniden yaşamaktan kaçınabilmeyi diledi. Danika cevaplar için

zihnini kurcalamaya firsat bulamadan,

zihinsel olarak kapıyı geçmişine sertçe çarptı. Onu soğuk bir öfke duvarının arkasına kilitledi. "Bunun hakkında konuşmak istemiyorum, Dani."

"Üst katta tamamlanmamış bir çocuk odanız var," diye mırıldandı, adam yatakta ondan uzaklaşmaya başladığında onunla birlikte oturdu. "Belli ki artık burada yaşamıyorsun ya da bir süredir yaşamıyorsun. Her ne kadar şu anda aşağıda, mutfakta beni zihninden uzaklaştırmaya çalışsan da, düşüncelerin sevdiğin birini kaybettiğini ele veriyor. Yas tuttuğunu ve kızgın olduğunu biliyorum-"

"Bu konuda konuşmak istemediğimi söyledim," diye sertçe çıkıştı. "Bunların hepsi kişisel."

Sessiz bir alaycı nefes verdi. "Daha fazla bir şey yok bu gece paylaştığımızdan daha kişisel. Bana geçmişinden - sevdiğin ve kaybettiğin belli olan eşinden- bahsetmek nasıl bundan daha samimi olabilir?"

"Çünkü ne kadar az bilersen, senin için o kadar güvenli olur." Ayaklarını yere doğru salladı. "Gitmem gerekiyor. Kulüpten çok uzun süredir uzaktaydım."

Danika ondan önce yataktan kalktı ve kendini

onun önünde. Elleri onun omuzlarındaydı ve gözleri onu arıyordu. "Ne zamandır Reiver'ı öldürmeyi planlıyorsun?"

Mal bir küfür savurdu. "Bırak artık Dani."

Onun zihnini daha da zorladığını hissetti. Kararlı bir dürtü, Ve sonra onun düşüncelerinin içindeydi, iradesine karşı gerçeği ondan çekip alıyordu. "Yedi ay," diye fısıldadı topuklarının üzerinde sendeleyerek. "Ona bakmak, onun için çalışmak zorunda kaldın... bunca zaman. Neden?"

"Çünkü ona yaklaşmam gerekiyordu," dedi Mal. "Ona yaklaşmaya ihtiyacım vardı."

"İrk arkadaşına ne oldu, Mal?" Danika uzandı ve ellerini onun yaralı, kırık yüzünde gezdirdi. "Hiç kimseye anlattın mı?"

Başını iki yana salladı, anıları asit gibi simsiyah kabarıırken uzun bir süre sessiz kaldı. "Bir eş edinmeyi planlamamıştım. Çok uzun zamandır yalnızdım, özgürlüğüme alışmıştım. İnsan dişilerden beslendim, birkaç tanesinden zevk aldım. Ama bu lanet olası işarete sahip kadınlardan uzak durmayı alışkanlık haline getirdim," dedi.

Danika'nın ince belindeki Breedmate doğum lekesinin kenarları. "Ama sonra Fiona ile tanıştım. Tatlı, nazik ve masumdu; sadece yirmi iki yaşında bir kızdı. Onun için her şey tazeydi, her şey yeni bir macera, büyülü bir şeydi. O da bana aynı şekilde bakıyordu, sanki bir peri masalından fırlamış lanet olası bir kahraman gibi. Arkamda yüzyıllar süren bir yaşam, kazanılmış ve kaybedilmiş savaşlar vardı. Fiona'ya baktım ve bu kadar kaygısız ve açık olmanın nasıl bir şey olduğunu unuttuğumu fark ettim."

Danika ona şefkatli, alaycı bir gülümseme verdi. "Sen hiçbir zaman bunlardan biri olmadın Mal. Düşünceli ve esrarengiz, evet. Ve kendi acımasız tarzınla yıkıcı derecede çekiciydin."

Başını salladı, Dani'nin onu bu kadar iyi tanımasının neden bu kadar şaşırtıcı olduğundan emin değildi.

bu sefer. Anılarının ağırlığına rağmen ağzı mizahla doldu.

"O alaycı, dünyadan bıkmış tarafımı Fiona'dan uzak tutmaya çalıştım. Onu çok erken korkutmamak için her seferinde birazcık ortaya çıkarabileceğimi düşündüm."

"Ama korkup kaçmadı," dedi Danika ona nazik bir bakış atarak.

Mal başını salladı. "Hayır, yapmadı. Birlikteydik

Bir yıldan az bir süre sonra kendimi ona aşık olmuş buldum.

Kan bağıyla bağlandık ve evimizi burada, kalede birlikte kurduk. Çok geçmeden benden ona bir çocuk vermemi istedi. Sadece birkaç aylık hamileyken ..."

Danika'nın nefesi boğazında düğümlendi. "İkisini de aynı anda mı kaybettin? Oh, Mal."

"Edinburgh'a özel yapım yatak takımları almaya gitmişti; çocuk odasının duvarına çizdiği resme uygun bir şey."

Homurdandı, pişmanlıktan boğazı hala sertti. "Sabah olduğu için evde kaldım. Zaten o yokken bitirmeyi umduğum bir sürpriz üzerinde çalışıyordum. Sallanan sandalye neredeyse bitmişti.

Kan bağımızda bir dehşet sarsıntısı hissettiğimde. Fiona tehlikedeydi, acı çekiyordu. Ve ben de bu kanlı kalenin içinde, duvarlarının dışında yanan güneş ışığı tarafından hapsedilmiştim."

Danika usulca küfrederek adamın başını göğsüne yasladı.

"Çok üzgünüm, Malcolm."

"Onu cep telefonundan aradım," diye mırıldandı.

o çılgınca ilk anlarda onu saran korkuyu çok canlı bir şekilde hatırlıyordu.

anlar. "Altı kez aradım, bir düzine... cevapsız kaldı. Dışarı çıkıp onu aramaktan başka çarem yoktu." Danika'nın kalbi kulağının dibinde gümbürdedi. "Güpegündüz, seni öldüreceğini bile bile mi?"

"Umurumda değildi. Ona ulaşmanın en hızlı yolu olan şehre yürüyerek gittim. Aramızdaki bağ sayesinde ona borçluydum, Edinburgh'un kenar mahallelerinin en kabrasına. Öğleye yakındı ve benim küle dönüyordu. Ama o yaşıyordu ve hala onu kurtarma şansım vardı." Başını iki yana salladı. "Bağlantımızın koptuğunu hissettiğimde şehirde birkaç dakikadan fazla kalmamıştım. Koptu ve onun öldüğünü anladım. Onu hayal kırıklığına uğrattım." Yatağın kenarına, onun yanına oturdu. "Elinden geleni yaptın Malcolm. Herkesin beklediğinden fazlasını."

"Hayır," dedi. "Henüz değil. Ama onun için doğru olanı yapacağım. O gittikten sonra sokakta ne kadar durdum bilmiyorum, bedenimin yandığını hissediyordum ama sadece kaybetmenin boşluğunu hissediyordum. Ama sonra kara bulutlar içeri girdi ve şiddetli bir yağmur başladı. Bu bana zaman kazandırdı ve ben de bu zamanı şehri aramak için kullandım. Bir uyuşturucu satıcısını bulana kadar onu aradım.

Bir pezevengin, özel zevkleri olan bir müşterisi tarafından talep edilen genç ve güzel kadınları, hatta bazı erkekleri ve çocukları bulma ücretinden büyük paralar kazandığını duydum."

"Canlı insan oyunu," diye nefes aldı Dani. "Reiver ve onun kan kulüpleri için."

Mal başını salladı. "Fiona'yı kaçıran pezevenk Reiver'ın adını söylediğinde duyduğum öfkeyi hiç duymamıştım. Bu yaptığı son şeydi. O gün ona saldırdığını itiraf etti. Onu ziyaret ettiği dükkândan birkaç blok ötede yakalamış ve dairesinin pisliğine götürmüştü, orada satışını ayarlayacaktı. Ama onunla savaştı. Kendisi ve bebeğimiz için savaştı. Pezevengin bıçağı vardı. Kaçmaya çalıştı ve pezevenk onu kalbinden bıçakladı."

"Aman Tanrım." Danika'nın yanağından bir damla gözyaşı süzüldü. "Piç kurusu, kafatasını ellerimle ezmeden önceki dakikalarda aynı bıçağı yüzümde kullanmıştı," dedi

Malcolm, sesi kulaklarında dümdüzdü. "Bir parçam hemen Reiver'ın peşine düşmek istedi. Hızlı ve acımasız bir adalet istiyordum. Ama Fiona daha önemliydi. Onu o yerde, o insan müsveddelerinin arasında bırakamazdım. Bu yüzden onu eve getirdim. I

Aynı gün onu buraya gömdüm ve Reiver ile onun operasyonunu finanse edenlerin bunu hayatlarıyla ödeyeceklerine dair ona yemin ettim. Hepsini yok edene kadar rahat etmeyeceğim." "Ve sen de kendini aynı adamlara hizmet etmeye zorladın. Hem de bu sefer."

Danika ona kederli, neredeyse acıyarak bakıyordu. "Ama ne pahasına Mal?"

"Ne pahasına olursa olsun." Aceleyle ayağa kalktı, planlanmamış, istenmeyen bir şekilde ruhunu açığa vurduğu için gerginlik içindeydi. "Geç oldu Dani. Burada daha fazla zaman geçirme riskini göze alamam. Ben yokken kalede kalmanı istiyorum. Şafaktan önce dönmeye çalışacağım."

Danika'nın kabul etmesini beklemedi. Bitişikteki banyoya doğru yürüdü, duşu zihniyle açarak Danika'yı sessizce arkasında bıraktı.

Yedinci Bölüm

Malcolm kulübe döndüğünde Reiver onu bekliyordu.

"Yoğun bir gece mi Brandogge?" Reiver mekanın ortak salonunda deri bir koltuğa uzanmış, gömleğinin ve takım elbisesinin düğmelerini açmıştı. Bir kolunun altında üstsüz bir esmer, diğerinin altında kırmızı dantelli bir sütyen ve külot giymiş bir sarışın vardı - Reiver'ın kendi kişisel ahırında sık sık dönüşümlü olarak tuttuğu kulüp müdavimleri. Kadınların boyunlarında ve bacaklarında hâlâ belli belirsiz görünen delik izleri vardı, Malcolm'u kurnaz ve güvenilmez gözlerle izlerken elleri onun üzerinde dolaşıyordu. "Birkaç saat önce seni aradım. Thane senin bir süreliğine dışarı çıktığını düşündüğünü söyledi. Önemli bir iş ya da öyle bir şey olduğunu tahmin etti."

Thane, yalaka piç. Endişeli miydi Mal?

Reiver'ın sağ kolu olarak baş rakibi olabilir miydi? Diğer muhafızlar Mal'in patronları için neler hazırladığını pek bilmiyorlardı. Ve eğer zamanı geldiğinde yoluna çıkarsa

Mal hamlesini yapacaktı, Thane'i de saf dışı bırakmaya karşı değildi.

En azından Mal'ın istediği gibi kadınsı bir dikkat dağıtıcı göndermişti. Sırf bu yüzden, henüz gelmemiş olan falda adamın ölmesini dilememek istiyordu.

Thane'in niyeti ne olursa olsun Mal, Reiver'ın kendisini bir yalana ya da güvene ihanete bulaştırdığını düşünmesine izin vermemesi gerektiğini çok iyi biliyordu.

"Packard ve Kerr'i kontrol etmek için dışarı çıktım," diye gönüllü oldu. "Thane'e nereye gittiğimi söylemedim, çünkü kadınla ilgili talimatlarınızı başka birinin bilmesini isteyeceğinizden emin değildim. Eğer bilmesini istersen Thane'in bileceğini düşündüm."

Reiver homurdanarak esmerin uzun saçlarından bir tutamla oynadı. "Bu gece MacConn topraklarında bir evde yangın çıktığı bildirildi. Packard ve Kerr geri dönmedi."

"Öldüler," diye kesin bir dille cevap verdi Mal. "Ben oraya vardığımda işler çoktan kötüye gidiyordu. Kadın kolay pes edecek gibi değildi. Görünüşe göre koruması gereken bir de çocuğu varmış.

Çok mücadele ediyordu. Ortalık karışıyordu."

Raporunun acılığını gizlemesine gerek yoktu. Yedi ay önce meydana gelen benzer bir olayın yankısını taşıyordu. Daha önce, bir pezevengin rutubetli dairesinin pis kulübesinde. Sadece Malcolm o tartışmaya bir fark yaratacak kadar zamanında ulaşamamıştı.

Nefretini susturdu ve soğuk bir kayıtsızlık maskesine dönüştürdü. "Packard ve Kerr emirlerinizi berbat ediyorlardı. İşleri olabildiğince temiz bir şekilde bitirmekten ve kanıtları yok etmekten başka seçeneğim yoktu."

"Breedmate ve çocuğu mu?"

Malcolm omuz silkti, kayıtsızdı. "Senin de endişelendiğin gibi, sürekli bir sorun olacaktı. Ben de bu durumun kalıcı olarak ortadan kaldırılmasını sağladım.

Packard ve Kerr ikincil hasardı."

Reiver'ın kara kaşları hesabı düşünürken kalktı. Sonra karanlık bir şekilde kıkırdadı ve kanepeden kalkarak bir çift insan oyuncağını da yanında getirdi. Malcolm'a doğru yürüdü ve Sandckl'ın omzunu kelepçeledi. "İyi iş, Bran. Benim için bu kadar önemli bir işi hallederken iştahının açıldığına şüphe yok." Reiver sarışını ona doğru itti. "O senin, ne istersen yapabilirsin. Asla

Sadık tazılarımı hak ettiklerinde sulu bir kemikle
ödüllendirmediğim söylenmesin."

Malcolm, bu geceki hizmetinden dolayı sersemlemiş ve
dengesiz bir halde kendisine doğru tökezleyen kadını
yakaladı. Kadın içki ve uyuşturucu, seks ve kan kaybı
kokuyordu. Mal'ın midesi bulandı ama tiksintisi,
Malcolm'un nasıl karşılık vereceğini görmek için onu
dikkatle izleyen vampire odaklandı.

Burada susuzluğunu giderecek bir şey yoktu, en azından
Reiver'ın bıraktıklarından gelecekti. Ama intikam yemini
ettiği yedi ay boyunca bundan daha kötü sınavlardan
geçmişti. Şimdi, Danika ve oğlu onun elindeyken, hayatları
onun ellerindeyken başarısız olursa lanetlenirdi.

Reiver'ın bu gece emrettiği şeye duyduğu öfke, Mal'ın
ellerini fahişenin üzerinde amaçlanandan daha sert hale
getirdi

ona fırlattı. Danika'yı düşündükçe, onun güzel,
bozulmamış boğazını delme ve onu kendisine bağlama
dürtüsü, dişlerini jilet keskinliğindeki uzunluklarına
çıkardı.

Ve Reiver bakışlarını onun üzerinde tutup hastalıklı bir eğlenceyle kıkırdarken, insanın boynuna yapışmasını ve kirli kanını yudum yudum içmesini sağlayan şey taş gibi soğuk bir kararlılıktı.

Mal, Reiver gidene kadar içti. Ancak o zaman kadını kendisinden uzaklaştırdı, diliyle açtığı yaraları kapattı ve onu kanepeye yatırıp sert bir uykuya dalmasını sağladı. Elinin tersini yüzüne sildi, gıcırdayan dişleri ve azı dişleri arasında bir dizi kaba Galce küfür etti. Ağzındaki tat iğrenç ve acıydı. Bir kısmını tükürdü ve arkasından boğazının temizlendiğini duyunca irkildi.

Malcolm döndüğünde Thane'in de odada kendisiyle birlikte olduğunu gördü. "Sen neye bakıyorsun öyle?" Siyah saçlı vampir, insan dişinin gevşemiş halinden Malcolm'a baktı. "Bölmek istemem ama ana kattaki bazı kızlarla sorun çıkaran birkaç müşterimiz var. Onları tokatlıyorlar, çok kaba davranıyorlar. Patrona söyledim ama burada bir halkla ilişkiler firması işletmediğini söyledi."

"Öyle mi?" Mal karşı çıktı, hâlâ bastırılmamış bir şiddetle titriyordu. "Bana ne anlatıyorsun?"

Thane iri omuzlarından birini belli belirsiz bir omuz silkmeyle kaldırdı. "Patron bu gece kulüp meseleleriyle uğraşmak istemediğini söyledi, ben de aşağı inip o pisliklere biraz görgü dersi vermeyi düşünüyordum. Bana katılmak ister misin diye merak ettim."

Mal muhafıza gözlerini dikmiş, onu anlamaya çalışıyordu. Bunun Reiver'ın yaptığı başka bir test mi yoksa Thane'in kendi tuzağı mı olduğunu bilmiyordu. Nedense öyle düşünmüyordu. Ve o anda umurunda da değildi.

"Gidelim," diye hırladı ve yolu gösterdi.

* Sx201C;Let&02A; *

Şafak sökmeden bir saat önce Malcolm şatoya geri döndü. Danika kucağında küçük Connor'la uyukluyordu, büyük salondaki büyük, aşırı doldurulmuş bir sandalyede birlikte oturuyorlardı.

birinci kattaki hal. Mal içeri girdiğinde uyandı, onun çizmeli ayak seslerini, uzun bacaklı adımlarını duydu, kule evinin zemin kattaki girişinden kısa merdivenlerden yukarı çıkıyordu.

Kemerli girişte durakladı, kara kaşları çatılırken gözleri ona ve uyuyan oğluna takıldı. "Aramızdaki şeyleri bıraktıktan sonra, buraya geldiğimde gitmiş olmanı bekliyordum," diye mırıldandı.

Yüzü o kadar yorgun ve acımasız görünüyordu ki, ifadesi o kadar kasvetli bir şekilde işkence görüyordu ki, sormaktan başka çaresi yoktu. "Beklenen mi yoksa umulan mı?"

Sessiz bir alay, sonra başını yavaşça salladı. "İkisi de, belki."

Merdivenlerden yukarı doğru yürümeye başladı.

"Mal, bekle." Connor'ı sandalyenin üzerindeki battaniye ve pilavlardan oluşan güvenli bir kozanın içine soktu, sonra da Malcolm'u takip etmeye gitti. "Nereye gidiyorsun?"

Derin sesi yukarıdaki kattan gürledi. "Reiver'ın kulübünün pis kokusunu temizlemek için."

Kadın ona ulaştığında, adam çoktan ana yatak odasına girmiş, silahlarını ve giysilerini çıkarmıştı bile. Birkaç dakika içinde çırılçıplaktı, muhteşem bir şekilde. Yerde bitişikteki banyoya doğru yürürken kalın kasları dalgalanıyordu. Danika onun eline uzandı ve

durakladı. İnsan kanının bakır tınısı üzerinde olgunlaşmıştı.

"Bu gece besleniyordun." Adamın yumruk yaptığı eline baktı, o kadar büyük ve güçlüydü ki avuçlarında ağırlaşmıştı. Parmak eklemleri morluklarla koyu bir renk almıştı, yakın zamanda oluşan çürükler henüz tam olarak iyileşmemişti. "Kavga ediyordun. Bu gece başka ne yaptın?"

Uzun bir süre ona baktı, sonra elini onun elinden çekti ve hırpalanmış parmaklarını saçlarında gezdirdi.

"Bu bir iş, Dani. Nasıl yapmam gerektiğini açıklamak zorunda bırakma beni." Sanki söylemesi gereken tek şey buymuş gibi banyoya girdi ve duşu açtı. Spreyin altına girdi ve vücudunu kuvvetli bir şekilde keselemeye başladı.

Bir an için onu izledi, kovulmasının acısını yaşadı. Ve bundan da öte, kaybının intikamını alma ihtiyacının ona ne yaptığından endişelendi. Bunun ona neye mal olabileceğinden korkuyordu.

"Sanırım senin için endişelenmeye hakkım var, Mal. Ne de olsa birbirimize yabancı değiliz." Ona cevap vermedi, sadece cildini öfkeyle ovmaya devam etti. Şampuanladı

Koyu renk saçlarını aynı öfkeyle okşadı, sonra başındaki ve vücudundaki köpükleri sıcak suyun altına tuttu. "Seni önemsiyorum Malcolm. Senin için korkuyorum."

"Olma." Duşu kesip fayanslı bölmenin dışındaki kancadan bir havlu çekerken gözleri parlıyordu. "Eğer bir şeyden korkmak istiyorsan, kendin için kork, eğer Reiver ne yaptığının farkına varır. Şimdi o piçi her zamankinden daha fazla alaşağı etmem gerekiyor."

Başını iki yana salladı, Reiver'a duyduğu nefretin onu ne kadar tükettiğini ancak o anda anlayabilmişti.

"Bu intikam arayışı seni mahvediyor Mal, onu değil. Daha ne kadar kötülüğe karşı koyabilirsin ve kendin de onunla lekelenmezsın?"

"Benim sorunum. Senin değil." Aceleyle kurulandı, sonra havluyu bir kenara atıp onun yanından geçti. "Kendinin ve çocuğunun hayatını düşünmek varken benim hayatım için endişelenme." "Seni kibirli ahmak." Kadın ona ters ters baktı, fedakârlığı için onu sevdiği kadar ondan nefret de ediyordu. Oh, Tanrım. Evet, onu seviyordu. Bir parçası muhtemelen her zaman sevmiştir. "Bir zamanlar seni en sevdiklerim arasında sayardım."

arkadaşlar, Malcolm MacBain. Ve şimdi-"

"Şimdi ne olacak?" Gözleri alev alev yanarken ona doğru dönerken, sesi sıkı sıkıya dizginlenmiş bir öfkeyle titriyordu. "Seks yaptık Dani.

Harika seks, kabul ediyorum, ama zamanlaman berbat.

Hayatım hareket halinde. Ben bu yoldayım ve burada tehlikede olan çok şey var. Seni ateşe olduğundan daha fazla yaklaştırmayacağım."

"Ve öylece durup yanmanı izleyemem." Boğazında düğümlenen buz gibi kurşun yığınının yutkundu. Malcolm'a bakarken bu duygu çöktü, soğuk kalbine ağır bir şekilde yerleşti. "Sevdiğim bir adamı kaybettim, Malcolm.

Kendime bir daha böyle bir acı yaşatamam."

Ancak o zaman yüzü sert çizgilerinden ve acımasız gerginliğinden biraz kurtuldu. Çenesinin kırılmış tarafındaki bir kas çılgınca kıpırdadı ve şimdi gözleri daha karanlık, daha az

korkunç bir öfke. "Danika, ben..." Aniden kaşlarını çattı ve çiğ bir küfür savurdu. Ona doğru uzandığında, eli titredi.

Biraz. Parmakları acıyan bir şefkatle onun yanağını buldu, boynunun arkasını kavramak için nazikçe kıvrıldı. Onu kendine doğru çekti, dudaklarına yürek parçalayan bir

öpücük kondurdu.

İçini parçalayan acı ve öfkeye rağmen onun içinde eridi. İçinden. Yapmak istediği tek şey ona öfkelenmek, ondan beklemeye hakkı olmayan şeyler talep etmekken, onun kucaklaması sert ve sıcaktı, ağzı yatıştırıcı bir merhemdi. Ağzı onunkinden uzaklaşıp daha aşağıya, boğazının hassas derisine doğru kayarken dişleri hafifçe sıyırdı. İhtiyaç dolu bir beklentiyle nefesini tuttu, damarları onu çağırıyor, onun kendi kalp atışlarını, dile getirilmemiş düşüncelerini duyuyordu

-Vücudundaki tüm elektriklenmiş sinir uçlarında yankılanıyordu. Başı sanki görünmez iplerle çekiliyormuş gibi eğildi ve ona nabzının zonklamasına erişim izni verdi. Onu oradan öptü, şefkatli ve tatlı. Hassas noktayı diliyle, dişleriyle ve sivri dişleriyle okşadı. Sonra bir inilti kaçtı, inkârla dolu bir inilti.

"Yapamam," diye mırıldandı dudaklarına karşı. "Seninle yaptığım hataları onarılamaz bir şeye dönüştürmeyeceğim Dani." Geri çekildi, onu çıplak bedenine yaslarırken alnını onunkine bastırdı. "Zaman hiçbir zaman bizim tarafımızda olmadı, değil mi? Kader bize olabileceklerin tadından başka bir şey vermez."

Konuşamadı. Adam onu bir kez daha öpüp yatağa doğru götürürken onu inkar edemedi. Nefes nefese seviştiler, ne söz verdiler ne de inkar ettiler. Hiçbir şey söylemeden. Sadece tutku.

Danika Sstiem" ona verdiği zevk için ve bunların birlikte geçirdikleri son anlar olacağı kaçınılmaz gerçeği için ağladı.

Çünkü ona söylediklerinde ciddiyydi: Reiver'a olan nefretinin onu yok etmesine seyirci kalamazdı. Kalbi başka bir kayba daha dayanamazdı.

Yanında ağır bir uykuya dalarken, Danika alt kattaki cep telefonundan korkakça bir arama yapmak için yataktan çıktı. Boston'daki karışık numara bağlandığında, "Gideon," diye fısıldadı. "İskoçya'dan çıkmam ve Tarikat'ın yardımına ihtiyacım var."

Sekizinci Bölüm

O akşam gün batımında Danika'dan ayrılıp Reiver ortaya çıkmadan önce kulübe dönebilmek ve aniden yolunu şaşırarak "Brandogge"unun bütün gün nerede olduğunu merak etmek, itiraf etmek istediğinden daha zordu.

Malcolm oynamaya zorlandığı bu rolden dolayı öfkelenmişti.

Bu kadar derinden arzulamayı beklemediği bir şeye mal olduğu hissinden kurtulamayınca, kolları ağrımaya başlamıştı.

Birkaç saat önce onunla vedalaşmak tuhaf bir son duygusu uyandırmıştı. Onun öpücüğü

İstifa etmişti. Kucaklaması çok şefkatliydi, çok talepkâr değildi.

Onu kaybediyordu.

Hel, pratikte onu kendisi uzaklaştırmıştı.

Birçok açıdan rahatlamış olmalıydı. Romantik bir yakınlaşma ihtiyacı olan son şeydi. O zamandan beri sıradan ilişkilerden bile kaçınmaya çok dikkat etmişti.

masum eşini ve doğmamış çocuğunu gömdü. Aylar süren çalışma

Kederinin ve öfkesinin erimiş demirini soğuk, kırılmaz çelikten bir kararlılığa dönüştürüyordu.

Her şey kontrolü altındaydı. Ta ki üç gece önce, Darkhaven partisinde kendisinden sadece birkaç metre ötede duran Danika MacConn'un solgun, güzel ışığını fark edene kadar.

Keşke onu görmemiş olsaydı. Keşke bütün gece bakışlarıyla onu takip etmeyi kendine görev edinmeseydi, onun dikkatinden kaçmak istemekle kendisini onun önüne koyup onu hatırlayıp hatırlamayacağını görmekten başka bir şey istememek arasında kalmasaydı. Yara izlerinin maskesi ve sahte isminin kalkanı sayesinde onu tanıyıp tanımayacağını.

Yeteneği hakkındaki bilgisi sayesinde o gece onu dışarı çıkarmak pervasızca bir hareketti. Küstahça bir hareketti ve o zaman bile karşılık veremeyeceğini biliyordu.

Artık mesafesini korumuş olmayı dilemek için çok geçti.

O İskoçya'ya gelmeden önceki haline geri dönebileceğini düşünmek için çok geçti.

Danika'yı umursamadığına kendini ikna etmek için çok geçti... kalbini ona tekrar kaptırmış olamazdı.

Onu seviyordu.

Bir yanı hep öyleydi.

Farkına vardığı şey onu öylesine sarsmıştı ki, Reiver'ın lanet olası kulübünden fırlayıp D V>Thanika'ya onun hakkında tam olarak ne hissettiğini söylememek için yapabileceği tek şey buydu. Ona bugün çoktan söylemesi gereken sözleri

Ona veda öpücüğü veriyor ve kendini onu elinde tutamayacağına ikna etmeye çalışıyordu. Öldürdüğü kişinin intikamını alma ihtiyacına bu kadar sıkı tutunarak Dani'yle birlikte neleri çöpe atıyor olabileceğini düşünmek, içinde bir şeyleri öldürmüyordu.

Malcolm yuvarlak bir küfür savurdu ve yumruğunu kulübün özel salonlarından birinde bulunan paha biçilmez bir Roma vazosunun yan tarafına indirdi. Antik sanat objesi patlayarak havadaki binlerce küçük parçaya ayrıldı.

"Bu sana patrona pahalıya patlayacak."

Thane arkasından kıkırdadı ve diğer muhafızı görünce Malcolm kendini kaybetti. Kükreyerek vampire doğru uçtu, öfkesinden dişleri patladı. Aslında kimse onun öfkesini kendisinden daha fazla hak etmiyordu ama dövüşmek için olgunlaşmıştı

ve Thane en yakın hedefti. Ayrıca, orospu çocuğu son zamanlarda ona kıcını tekmelemek için yüzlerce iyi neden veriyordu. Mal şiddetle hırladı. "Karşıma çıkmak için yanlış zamanı seçtin, Thane."

"Buraya seninle kavga etmeye gelmedim," diye karşılık verdi. "Size Reiver'ın bu geceki toplantı için bizi güvenlik olarak görevlendirdiğini söylemeye geldim."

Malcolm ona ters ters baktı. "Ne toplantısı?" Thane ona kurnaz ve bilmiş bir bakış attı. "Reiver havaalanından aradı. Kargosu gelmiş. Biz konuşurken onu taşıradaki malikânelerinden birine taşıyor." Mal'ın kolunu kendisinden uzaklaştırdı ve buruşuk koyu renk takım elbisesini düzeltirken sert bir küfür savurdu. "Kerr ve Packard artık görevde olmadığına göre, bu gece güvenliğin başında sen ve ben kalıyoruz. Reiver bu etkinlikte üst düzey müşterilerini bekliyor, o yüzden tam bir gizlilik istiyor."

Kan kulübü.

Malcolm bu anın bir gece geleceğini biliyordu ama bu onu hâlâ şaşırtıyordu. Sonunda Reiver'ı ve dokunulmaz dostlarını tek seferde ortadan kaldıracak fırsatı yakalamıştı.

"Ne zaman gidiyoruz?" diye sordu. "Ne zaman gidiyoruz?"
diye sordu, sesindeki gerginliğin Thane'e olan hevesini ele
vermemesini umarak. "Patron hemen oraya gitmemizi
istiyor."

Mal başını salladı. Kötülük damarlarında asit gibi
dolaşıyordu. Thane'in esrarengiz bakışıyla karşılaştı ve
muhafıza soğuk bir gülümseme verdi. "Peki, neyi
bekliyoruz?"

* * *

Yarım düzine pırıl pırıl lüks araç Reiver'ın av
malikânesinin dışında park halinde duruyordu; sanki
sahipleri karla kaplı arazide yakında gerçekleşecek olan
hastalıklı ve kanlı oyun için değil de, siyah kravatlı bir
davet için içeride toplanmışlardı.

Malcolm, Thane'le birlikte saray yavrusu Highlands
malikânesinin önüne doğru yürürken sessizce, bu gece kan
döküleceğine yemin etti. Reiver'ın muhafızlarından biri
içeri girmeleri için kapıyı açtığında Malcolm'un çenesi
sıkıca kenetlenmiş, damarları kötülükle titreşiyordu. "Bu
taraftan," dedi Breed haydutu başını sallayarak. "Bay
Reiver sizi bekliyordu."

Yüksek tavanlı, koyu maun panelli ve boyalı duvarlarla

süslü gösterişli bir salonda oturuyordu.

av sahnelerini tasvir eden başyapıtlar. Ortaçağ okçularının oklarıyla vurulan zarif geyikler; kahverengi-beyaz tazi sürüsünden ve at sırtındaki kırmızı ceketli beyefendilerden kaçan küçük kırmızı tilkiler; uzun siyah bir tüfek taşıyan beyaz tenli bir maceraperestin önünde mızraklı yerliler tarafından tuzağa düşürölmüş ve etrafı sarılmış görkemli bir aslan. Oda bir katliam kutlamasıydı ve içinde Reiver ile onun ayrıcalıklı, gizli vahşiler topluluğunun yaklaşık bir düzine üyesi toplanmıştı.

"Ah," dedi Reiver ince bir gülümsemeyle. "Tam zamanında geldin. Akşamın oyun seçkisine bakmak üzereydik." Kana susamış arkadaşları birbirlerine hevesli bakışlar fırlattı ama Reiver'ın bakışları soğukkanlı bir incelemeye Malcolm'ın üzerinde sabitlendi. "Shal başlayalım mı?"

Reiver tilki avı tablosunun çerçevesine dokundu. Buna karşılık, şık giyimli vampirlerden oluşan grubun arkasından, salonun arka duvarındaki bir kapı loş bir koridora açıldı. Reiver, Malcolm ve Thane'in kendisini takip etmesini isteyen bir bakışla kalabalığın ortasına doğru ilerleyerek yolu gösterdi.

Uzun koridorun içinde daha vahşî bir sanat vardı. Burada avcı ve av tasvirleri daha korkunç bir hal alıyor, sahneden sahneye her türlü insani aşağılama ve kan dökme gösteriliyordu. Korkunç bir sanattı bu, en aşağılık Irkların iştahını kabartmak için yapıldığına şüphe yoktu. Malcolm buna pek aldırmadı. Tüm dikkatini Reiver'a odaklamıştı, duyuları gergin ve hazır bir şekilde bekliyordu vampir ve yandaşlarına saldırmak için en iyi fırsatı kolluyordu.

Koridorun sonuna yaklaştıklarında Reiver kapıdaki başka bir gizli panele dokundu. Kalın ahşap bir kapı kaldırıldığında soğuk hava içeri doldu ve malikânenin dış arazisine açılan üstü kapalı bir geçit ortaya çıktı. Geçidin her iki yanında demir parmaklıklı köpek kulübeleri vardı ama kafeslerde hayvan yoktu.

Reiver'ın adamlarından biri Malcolm'un arkasından, "Tanrım," diye nefes aldı. "Şunlara bir bakın. Biri diğerinden daha cazip."

Reiver kıkırdadı, kendinden çok emindi. "Söz verdiğim gibi, her zevke uygun bir şey."

İnsanlar kafeslerinin içinde bağlanmış ve ağızları tıkanmıştı, yirmiden fazla erkek ve kadın, farklı şekillerde, boyutlarda ve yaşlarda. Kış gecesinin havasında titriyorlardı, gözleri kocaman ve korku doluydu. Dehşete kapılmış yüzlere bakarken Malcolm'un boğazındaki safra yükseldi. Bu iğrenç oyunun daha fazla ilerlemesine izin veremezdi. Reiver ve onun kan kulübü ortakları bu gece, burada ve şimdi öleceklerdi. Silahlarına uzanmaya başladı ve hepsinin üzerine saldırmaya hazırlandı.

"Ama dahası da var," diye açıkladı Reiver, parmaklarını şıklatarak diğer muhafızlardan birini sözsüz bir emirle gönderdi. "Bu gece size sunacağım çok beklenmedik ve kesinlikle... egzotik bir şey var.

Brandogge, sanırım bununla özellikle ilgileneceksin."

Malcolm bu söz karşısında olduğu yerde kalakaldı, muhafızın getirmeye gittiği şeyi görmeden önce bile soğuk bir korku hislerini kilitliyordu.

Danika.

width="1em" align="justify">Diğerlerinden farklı olarak zincirlenmemiş ya da ağzı kapatılmamıştı. Hayır, tabanca sırtına bastırılmıştı.

Başı, onu esir alanlarla savaşmaması ya da kaçmaması için yeterliydi.

Uzun sarı saçları yüzüne dökülmüş, küçük Connor kucağında sımsıkı tuttuğu halde Reiver'ın haydutunun önünde ilerliyordu. Kalabalığın arasından kızın kederli bakışları ona yöneldiğinde Malcolm'un kalbi yerinden fırlayacak gibi oldu. Nemli mavi gözlerinde bir özür, solgun dudaklarında pişmanlık dolu bir kıvrım vardı.

Malcolm tepki veremedi önce - Reiver ve arkadaşlarının üzerine gitmenin ve Danika'ya silah doğrultan muhafız tetiği çekmeden önce onları indirmeyi ummanın korkunç risklerini hesaplayamadan önce - Thane ve diğer iki muhafız

üzerine atladı. Dani çığlık attı ve sesindeki dehşet ve endişeyi duymak onu neredeyse yıkıyordu. İkisini de bu korkunç ana getiren kişisel intikam ihtiyacıyla, onun için endişeleniyordu.

Thane'in dolu dokuz milimetrelik tabancasının soğuk metal burnu sertçe Mal'ın şakağına saplandı ve ateş etmeye hazırды. "Aptalca bir şey yapma, pislik."

Malcolm kükredi ama bu aciz bir öfkeydi. Onu esir alanlardan kurtulmaya çalışmadı. Hiçbir şey yapamazdı-

Danika ve bebeği de en az kendisi kadar risk altında olduğu sürece olmazdı. "Thane, seni lanet olası pi. Bu iş bitmeden seni de ldrecekim."

Gardiyan etkilenmemiş görünüyordu, elini sabit bir şekilde Silah Malcolm'un beynini kafatasından çıkarmaya hazırđı. Diğer muhafızlardan biri Mal'ın Glock'larını aldı ve cebine koydu.

Reiver'ın ortakları uzaklaşırken, o yavaşça başını sallayarak ilerledi. "Bana yalan söyledin. Sen gvenime ihanet etti." Malcolm'un önünde durakladı, ince bir kötülükle kaynıyordu. "Benim hizmetimde çok ykselebilirdin. Hedefinin bu olduğunu sanıyordum Brandogge. O yüzden tek sorum şu: Neden şimdi bana karşı çıkacak kadar aptalsın?"

Malcolm hırlayarak cevap verdi. "Ben senin köpeğin değilim. Hiçbir zaman senin bir şeyin olmadım, seni kibirli orospu çocuğu." Reiver'ın kara gözlerindeki kafa karışıklığını görebiliyordu ve niyetini son kez dile getirdiğine sevinerek devam etti. "Edinburgh'daki pezevengin bana senin ve kan kulübündeki ahbaplarının canına okumak için fırsat kolluyordum.

isim."

Reiver'ın şaşkınlığı derinleşti, belirsizliğe ve hastalıklı bir şaşkınlığa dönüştü. "Pezevengim mi?"

"Evet," dedi Mal. "Hastalıklı toplantılarınız için av hayvanı tedarik eden insan müsveddesi. Yedi ay önce Edinburgh'da genç bir kadını size satmak için sokaktan kaçırın aynı insan artığı."

Reiver alay etti. "Bir botun topuğu altında ezilen her karınca için üzölmeli miyim? Ya da mezbahaya gönderilen her hayvan için yas mı tutayım? Bu da farklı değil, tek fark besin zincirinin tepesinde biz varız, insanlık değil."

Malcolm tıslayarak, "O bir Irk Arkadaşıydı," dedi. "Ve yeni hamileydi. Tedarikçinizle kavga etti. Adam onu öldürdü. Eşimi, doğmamış çocuğumu."

Reiver'ın kahkaha çığılığı onu yerinden sıçrattı. "Tüm bunlar bir dişi için mi Brandogge? Üstelik ölü biri için mi?" Zalim bakışları Danika'ya kaydı. "Ve şimdi bu diğeri de mi? O senin için ne ifade ediyor?"

"Onu bu işe karıştıрма," diye hırladı Mal. "Onun yapacak bir şeyi yok."

onunla yap."

"Oh, ama o biliyor." Reiver'ın gözleri acımasızlaştı ve kehribar rengiyle parladı. "O senin için önemli ve bu da o ve

onun veledi şimdi senden daha çok acı çekecek. Ne yazık ki bunu görecektir kadar yaşayamayacaksınız." Thane'e baktı.

"Öldür onu."

Silahın buz gibi metali Mal'ın şakağını daha sert ısırdı, Thane'in parmağı tetikteydi.

Sonra bir hareket ve hız bulanıklığı içinde dönerek Danika'yı tutan muhafıza ateş etti.

Muhafız yere düştü, kafası parçalandı. Kaos patlak verdi. Thane, Malcolm'un üzerindeki muhafızlardan birini vururken ve Mal diğerinin boynunu kırarken Reiver'ın yandaşları dağıldı.

"Dani, kaç!" diye bağırdı, ölü vampirden silahlarını kaptı ve Reiver'a kurşun yağdırmak için dönmeye başladı.

Çok geç.

Reiver çoktan onun peşine düşmüştü.

Malcolm iki dolu Glock'u da kaldırıp Reiver'ın ortasına nişan aldığı anda görüşü kehribar renginde yanıyordu.

alaycı bir yüz.

Ancak silahlarının namlularının ucunda gördüğü Reiver'ın yüzü değildi...

Ah, Tanrım.

Danika'nın bebeğiydi, ağlıyor ve kıvranıyordu, Reiver'ın yumruğuyla sıkıca kavradığı tombul küçük kolundan sallanıyordu. Reiver diğer eliyle Danika'nın saçlarını avuçlamıştı. Danika, Reiver'ın acımasız tutuşuna karşı mücadele ediyor, gözleri dehşetten çılgına dönmüş, elleri cılız çocuğuna uzanıyordu.

Reiver'ın gülümsemesi dişlerini ölümcül bir şekilde ortaya çıkarıyordu. "Kaybettin Brandogge."

Dokuzuncu Bölüm

Danika, Connor'ın Reiver'ın zalim pençesinde çırpınışını izlerken içine dolan korku yüzünden zorlukla nefes alabiliyordu. Kendi acısı, paniği ve pişmanlığı hiçbir şey ifade etmiyordu; çocuğunun hayatı pamuk ipliğine bağlıyken bunların hiçbir önemi yoktu.

Ve Malcolm.

Oh, Tanrım... Mal.

Gideon'un Danimarka'ya dönmeleri için ayarladığı uçuş için Connor'la birlikte havaalanına geldiklerinde Reiver tarafından fark edildiklerinde işlerin daha da kötüye gidemeyeceğini düşünmüştü. Reiver ve haydutları özel bir hangardan canlı bir kargo teslimatı almak için oradaydılar - Reiver'ın Darkhaven partisinde konuşurken kulak misafiri olduğu kargoyla aynı kargoydu bu, şimdi bir yıl öncesine ait gibi görünen bir geceydi. Onu ve Connor'ı yakalamışlar ve Reiver'ın hasta av partisine katılacak diğer insanlarla birlikte araca atmışlardı.

Danika, Reiver'ın aklından geçenlerden sadece korkmakla kalmamıştı. kendisi ve çocuğu için, ama Malcolm için de. En çok da

onu. Reiver, Mal tarafından hâlâ nefes alıyor olduğu konusunda kandırıldığı için öfkesini gizleyemiyordu. Kendisi ve uğursuz iş anlaşmaları için hâlâ sorun yaratabiliyordu.

Ve böylece Reiver'ın başına bela açmıştı; en azından şimdi her zamankinden daha fazla öyle olmasını umuyordu.

Tarikat'a yaptığı çağrı, Connor ve kendisi için İskoçya'dan çıkış ayarlamaktan daha fazlasını içeriyordu. O Malcolm'un hayatının tehlikede olduğu düşüncesine katlanamıyordu, bu onun kişisel intikam arayışına müdahale etmek anlamına gelse bile.

Bu duruma Tarikat'ı da dahil etmişti. Gideon'la son konuşmasından bu yana Boston'daki yerleşke kaosa sürüklenmiş olsa da, Tarikat'ın bir İcra Teşkilatı'na yaptığı acil soruşturmalar, Londra'daki seçkin bir Ajan ekibinin Reiver'dan haberdar olduğunu ve onu alaşağı etmek için çalıştığını ortaya çıkardı. Hatta içlerinden biri Reiver'ın korumalarından biri olarak onun örgütüne yerleştirilmişti. Danika tehlikeli görünen Breed erkeğine baktı. Siyah saçları dağınık bir şekilde arkaya doğru savrulmuştu.

ense. Muhafız, kendisine ve Malcolm'a yardım etmek için Reiver'a meydan okuyan Thane'i çağırdı. Reiver'ın adamlarından birkaçı Thane sayesinde ölmüş, geri kalanlar ise kaçmıştı; bazıları malikâneye geri dönmüş, diğerleri ise arka bahçenin karlı alanlarına doğru kaçmıştı.

Ve şimdi gizli İnfaz Ajanı da Malcolm kadar temkinli ve kıpırtısız duruyordu, ikisi de Danika'nın bebeğinin onun için ne kadar değerli olduğunu biliyordu; ikisi de Reiver'a küçük Connor'a zarar vermek için bahane vermek istemiyordu. "İkiniz de silahlarınızı bırakın."

Reiver'ın sesi uhrevi bir tehdit hırıltısı. "Bırak onları, yoksa bu çocuğun kolunu yuvasından koparır ve sen izlerken annesine yediririm."

"Aman Tanrım," diye inledi Danika, dehşetin dudaklarından dökülmesini engelleyemiyordu. "Lütfen, bebeğime zarar verme. Lütfen..."

Görebildiği tek çözüm bu olsa da, hangisinin daha korkunç olduğunu bilmiyordu: Reiver'ın iğrenç tehdidi mi, yoksa bunun Malcolm ve Thane'in yavaşça silahlarını bırakıp yere yatmalarına neden olması mı?

"Şimdi geri çekilin. Ben sana durmanı söyleyene kadar hareket etmeye devam et."

İtaat ettiler, her iki Breed erkeğinin de gözleri kehribar

rengi ateşle kaynıyordu. "Bırakın onları," diye hırladı

Malcolm. "Lanet olsun, seni hasta herif... bırak onları."

Reiver kıkırdadı. "Nasıl isterseniz."

Danika'nın saçındaki yumruk gevşedi ve aniden öne doğru

savruldu, öyle şiddetli bir itişti ki sanki uçuyormuş gibi

hissetti. Malcolm bir anda hareketlendi ve onu yere

düşmeden yakaladı.

Ama Reiver'ın işi henüz bitmemişti.

Danika, Reiver Connor'ı havaya uçurmadan önce bile

çocuğunun tehlikede olduğunu hissetmişti. Başını

çevirdi ve işte oradaydı -bebeği, kalbinin ta kendisi-

Reiver dönerken bir paçavra gibi havaya savruldu, sonra

da kaçışını tamamlamak için gecenin içinde gözden

kayboldu.

Danika çaresiz çocuğuna bakarken çılgılık attı, göğsü

dehşet içinde patlıyordu.

* * *

Malcolm harekete geçti.

Koşar adım atlayarak Connor'ı havada yakalamak için sıçradı,

onu kollarının beşiğine güvenli bir şekilde indirdi. Danika dizlerinin üzerine çökmüş, yüzünü ellerinin arasına almış ve titriyordu; Thane ise yakınında durmuş, onu teselli etmek için zayıf bir girişimde bulunuyordu.

"Dani," diye mırıldandı Mal. "Danika, her şey yolunda. Connor güvende."

Gözyaşları içindeki yüzünü kaldırdı ve hıçkırarak Ağlayan bebeği onun elinden alırken hıçkırarak ağladı. "Ah, Mal." Bir kolunu Malcolm'un boynuna doladı ve onu değerli çocuğuyla birlikte kucağına çekti. "Malcolm, teşekkür ederim. Oğlumu kurtardığın için teşekkür ederim. Sen bizi kurtardın."

Alnından öptü ve ona sıkıca sarıldı, asla sevmedi Onu, Reiver'ın öfkesi yüzünden kaybedebileceğini düşündüğü o korkunç anlardan daha çok seviyordu. "Her şey yolunda," diye ona güvence verdi. "Artık ikiniz de güvendesiniz. Ama buradan çıkmanız gerekiyor." Onun ayağa kalkmasına yardım etti. Ancak içten içe onunla gidemeyeceğini biliyordu. Henüz gidemezdi. Reiver'ın bu gece burada yaptıklarından sonra olmazdı.

Thane, aslında hiç de muhafız olmayan muhafız, Mal'a bir acımasız bir bakış. "Reiver fazla uzağa gidemez. Yandaşları da öyle.

"Reiver'in

Teşkilat bu gece burada olanlardan haberdar. Şu anda herkesi toplamak için dışarıda beklemiyorlarsa ekibim her an burada olabilir."

Malcolm başını yavaşça salladı. Bu işi bitirmesi için başkasına güvenemezdi. Yaşadığı onca şeyden sonra olmazdı. Reiver'ın ya da onun katil arkadaşlarının hâlâ serbestçe dolaştığını ve daha fazla masum insana zarar verebileceklerini düşünerek bir an bile rahat edemezdi. Danika'ya ya da Connor'a, hayatındaki her şeyden daha çok önem verdiği iki insana zarar verebilirdi.

Dani'ye baktı, kalbi onu sarsacak kadar derin bir sevgiyle sıkışıyordu. Reiver'ın öldüğünü görmeye ne kadar kararlı olursa olsun, şu anda onu bu amacından alıkoyabilecek tek bir şey vardı. Danika onu durdurabilirdi. Bir kelimeyle, bir gözyaşıyla, yalvaran bir bakışla.

Ama onun bakışlarını sabit bir cesaretle tuttu. Ona yeni bir azim verse de onu alçaltan bir inanç.

Onun güçlü, güzel dişisi.

İrk arkadaşı, bu iş bittikten sonra.

Şu anda cesaretinin ona neye mal olduğunu biliyordu. Bu

Perili mavi gözlerinde, ona izin verdiğiine, metanetli bir anlayışla başını hafifçe salladığına dair bir yazı vardı.

Malcolm onu kendine yaklaştırdı ve aceleye getirilmemiş bir öpücükle ağzını onunkine değdirdi.

"Bunu bitirmek zorundayım." Kızın cevabı sessiz ama kararlıydı. "Biliyorum."

Onu bırakmak için çok uğraştı ama onu serbest bıraktı ve Thane'e baktı. "Onu güvende tut. Sana güveniyorum."

Diğer Cins erkek ona ciddi bir şekilde başını salladı.

"Sana söz veriyorum."

Mal gözlerini Danika'dan alamıyordu. Danika bakışlarını onunkilerden ayırmıyordu, gerçekte olduğu gibi muhteşem bir İskandinav prensesi gibi gururlu ve yiğitti. "Git ve bu işi bitir Malcolm. Sonra bana geri dön ve beni bir daha asla terk etme."

Sonsöz

İki gece sonra Danika'ya geri döndü, bitkin ve yıpranmıştı ama o güne kadar gördüğü en hoş manzaraydı.

Danimarka'daki küçük çiftlik evinin kapısını açtığında Malcolm, Aralık ayının ay ışığında, kar taneleri etrafında dans ederken soğuk ön sahanlıkta duruyordu. Kalbi o kadar hızlı çarpıyordu ki konuşamıyordu. Kendini onun kollarına atma dürtüsü, hava alma ihtiyacı kadar temel bir ihtiyaç olsa da, kendini tuttu ve onun ciddi, gülümsemeyen yüz ifadesini okumaya çalıştı. "Reiver öldü," dedi ona.

"Diğerleri de."

Tuttuğu nefesi dışarı verdi. Rahatlama

Malcolm'un düşmanlarına sağladığı nihai adaletten çok, şu anda karşısında sapasağlam, sapasağlam, güven içinde duruyor olması onu sele boğmuştu.

Mal hareket etmedi. Boğazını temizledi. "Thane bana Boston'daki bağlantısının, Mathias Rowan adında bir İcra Dairesi yöneticisinin büyük bir beladan söz ettiğini söyledi.

orada demleniyor. Eğer işler Rowan ve Tarikat'ın düşündüğü kadar çirkinleşirse, Thane ve adamları onlara yardım etmek için çağrılabilir."

Bu haber onu derinden endişelendirmişti. Eve döndüğünden beri Gideon'a ulaşmaya çalışıyordu ama Tarikat'ın Boston'daki yerleşkesine ait özel numara servis dışıydı. Bu, savaşçılara doğrudan ulaşan hattın var olduğu onca zaman boyunca hiç olmamıştı.

Eğer Tarikat kendi tercihleriyle ya da zorla şebekeden çıkarıldıysa

-Ve korkunç bir şeyle savaşmaya hazırlanırken, bunun ne anlama gelebileceğini hayal etmekten nefret ediyordu.

"Thane bana İcra Teşkilatı'nda bir yer teklif etti," diye ekledi Mal. "Ekibinin bir parçası olmamı istiyor."

Danika'nın kalbi bir taş gibi çöktü. Gittiği iki gün tam bir işkence olmuştu ama Danika bunu atlatmıştı. İnancı vardı çünkü yapması gerekeni yaptıktan sonra geri döneceğini biliyordu. Onun yokluğuna katlanmıştı.

Çünkü geri döndüğünde kalmak için döneceğine güveniyordu.

Ama şimdi ona bakarken cesur bir yüz ifadesi takındı.

"Ne zaman gidiyorsun?"

"Onu reddettim, Dani." Şimdi bir adım daha yaklaştı ve kızın yüzünü sıcak, kullanılmış avuçlarının içine aldı.

"Olmak istediğim tek bir yer var, o da seninle olmak."

Heyecan içindeydi ama onu engelleyeninin onun için duyduğu korku olup olmadığını kutlayamıyordu. "Bunu sadece

Benim için, Mal. Seni tehlikede görmeye dayanamayacağımı sana söylemem gerektiğini biliyorum ve bu doğru. Ama seni olmak istemediğin bir yerde tutan kişi olmak istemiyorum. Senden bunu isteyemem."

"Yapmadın," dedi başparmağıyla onun yanağını okşayarak. "Thane ve teklifi bekleyecek ama bu beklemeyecek. Seni seviyorum Danika. Benimle ol.

Yanımda, eşim olarak."

Onun yoğun gri bakışlarını tuttu, içinde aşk kabarıyordu, onu sevinç ve umutla doldurdu. "Evet, Malcolm. Seninle birlikte olacağım. Eşin, ortağın, arkadaşın olarak."

Gözlerinde kehribar rengi bir ateş parlamaya başlarken onu kendine doğru çekti. "Benim her şeyim, Dani."

Mutlu bir şekilde başını salladı. "Sonsuza kadar."

"Şu andan itibaren," dedi, sahip olduğu ham ve heyecan verici

sesinin derin hırıltısı.

Onu tutkuyla öptü, dişlerinin sivri uçları karanlık bir
vaatle dudağını sıyırdı. Sonra onu kollarına aldı ve evin
içine, sonsuzluklarının başlamak üzere olduğu yatağına
kadar taşıdı.

Midnight Breed'e doyamıyor musunuz?

Lara Adrian'ın en çok satan serisinin bir sonraki kitabına
dişlerinizi geçirmeye hazır olun

GECE YARISINDAN SONRA DAHA KARANLIK

Satışta 1/24/2012

BİRİNCİ BÖLÜM

"ŞARJLAR HAZIR, Lucan. Sen ne zaman söylersen

patlayıcılar hazır. Sen gidersen, her şey burada biter."

Lucan Thorne, kendisi ve küçük silah arkadaşları için

uzun zamandır bir operasyon üssü olarak hizmet veren

Boston'daki malikânenin alacakaranlıkta karla kaplı

avlusunda sessiz duruyordu. Yüz yıldan fazla bir süredir

Sayısız devriye, geceyi korumak için tam da bu noktadan

yola çıkıyor, gündüz saatlerinin sahibi olan gafil insanlar ile

karanlıkta gizlice, bazen ölümcül bir şekilde aralarında

dolaşan yırtıcılar arasında kırılgan bir barışı koruyorlardı.

Lucan ve Tarikat savaşçıları hızlı ve ölümcül bir adaletle

hareket ediyorlardı ve yenilginin tadını hiç bilmiyorlardı.

Bu gece dilinde acı bir tat vardı.

"Dragos bunun bedelini ödeyecek," diye hırladı

dişlerinin ortaya çıkan uçlarının arasından.

Lucan'ın gözleri kehribar rengine dönmüştü.

Gotik malikânenin soluk kireçtaşı cephesindeki geniş çimenlik. O sabah yerleşkenin demir kapılarını kıran ve tam Tarikat'ın ön kapısında bulanık bir şekilde duran polis kovalamacasından kalan lastik izlerinden oluşan bir kaos, arazide iz bırakmıştı. Boston'daki Birleşmiş Milletler binasını bombaladıktan sonra bir düzine polis ve bölgedeki tüm haber kanallarının yakın takibiyle olay yerinden kaçan üç teröristin kolluk kuvvetleri tarafından açılan ateş sonucu öldürüldüğü yer kana boyanmıştı.

Bir insan hükümet tesisine yapılan saldırıdan, şüphelilerin yerleşkenin güvenli arazisinde medyaya yansıyan polis kovalamacasına kadar her şey Tarikat'ın baş düşmanı, Dragos adında güç delisi bir vampir tarafından düzenlenmişti.

İnsanoğlunun hizmet etmek için yaşadığı ve korku içinde hizmet ettiği bir dünyanın hayalini kuran ilk Cins o değildi. Ancak kendisinden önce daha az kararlı olanların başarısız olduğu yerde, Dragos şaşırtıcı bir sabır ve inisiyatif göstermişti. Uzun yaşamının büyük bölümünde isyanının tohumlarını ekerken dikkatli davranmış, gizlice

ırkı içinde sahipler ediniyor ve sapkın hedeflerini
gerçekleştirmesine yardımcı olabileceğini düşündüğü
insanları köleleri haline getiriyordu. Geçtiğimiz bir
buçuk yıl boyunca, Dragos'un planlarını
keşfettiklerinden beri, Lucan ve kardeşleri onu
kaçtı. Onu geri püskürtmeyi, her hareketini engellemeyi ve
operasyonunu sekteye uğratmayı başarmışlardı.

Bugüne kadar.

Bugün Tarikat geri püskürtülmüş ve kaçıyordu ve Lucan
bundan hiç hoşlanmamıştı.

"Geçici karargahın tahmini varış süresi nedir?"

Soru, Lucan'la birlikte Boston'daki işleri tamamlamak için
geride kalan iki savaşçıdan biri olan Gideon'a yöneltilmişti;
birliğin geri kalanı ise Maine'in kuzeyindeki acil durum
güvenli evine gitmişti. Gideon avucundaki küçük el
bilgisayarından gözlerini ayırdı ve gümüşü mavi
gözlüklerinin kenarından Lucan'ın bakışlarıyla buluştu.

"Savannah ve diğer kadınlar yaklaşık beş saattir yoldalar,
yani yaklaşık otuz dakika içinde orada olurlar. Niko ve
diğer savaşçılar da onların birkaç saat gerisinde."

Lucan başıyla onayladı, suratı asıktı ama ani yer değiştirmenin bu kadar iyi sonuçlanmış olmasından dolayı rahatlamıştı. Henüz halledilmesi gereken birkaç yarım kalmış iş ve detay vardı ama şu ana kadar herkes güvendeydi ve Dragos'un Tarikat'a vermeyi planladığı zarar en aza indirilmişti.

Geride kalan diğer savaşçı Tegan son çevre kontrolünden dönerken Lucan'ın diğer tarafında bir hareketlenme oldu. "Herhangi bir sorun var mı?"

"Hiçbiri." Tegan'ın yüzünde hiçbir duygu yoktu, sadece acımasız bir amaç vardı. "Kapıların yakınındaki plakasız gözetim aracındaki iki polis hâlâ transa geçmiş durumda ve uyuyorlar. Bugün onlara verdiğim sert hafıza fırçasından sonra, önümüzdeki haftaya kadar uyanmama ihtimalleri çok yüksek. Uyandıklarında da akşamdan kalma olacaklar."

Gideon homurdandı. "Boston'ın en iyi adamlarından birkaçının zihninin yıkanması, şehrin yarısının ve federallerin karıştığı bir katliamdan daha iyidir."

"Aynen öyle," dedi Lucan, o sabah malikâne arazisini dolduran polis ve muhabir sürüsünü hatırlayarak. "Eğer durum tırmanmış olsaydı ve bunlardan herhangi biri

Polisler ya da federal ajanlar malikanenin kapısına dayanmaya karar vermiş olsalardı... Tanrım, eminim ikinize de işlerin ne kadar hızlı ya da ne kadar hızlı kötüye gideceğini söylememe gerek yok."

Tegan'ın gözleri yükselen karanlıkta ciddiye. "Sanırım bunun için Chase'e teşekkür etmeliyiz."

"Evet," diye cevap verdi Lucan. Uzun bir süre yaşamıştı - dokuz yüz yıl ve daha fazlası- ama bu dünyada ne kadar uzun süre yürürse yürüsün, Sterling Chase'in malikânenen çıkıp ağır silahlı polisler ve federal ajanlarla dolu bir çimenliğin tam ortasına dikildiği görüntüyü asla unutamayacağını biliyordu. O anda birkaç şekilde ölebilirdi. Bahçede toplanmış silahlı adamlardan herhangi birinin adrenalin yüklü paniği onu oracıkta öldürmediyse, sabah güneşinin altında yarım saatten fazla zaman geçirmek öldürürdü.

Ama görünüşe göre Chase bunların hiçbirini umursamamıştı çünkü insan yetkililer tarafından kelepçelenip götürülmeyi kendine borçluydu. Teslim olması -kişisel fedakarlığı- Tarikat'a değerli bir zaman kazandırmıştı. Tarikat'ın dikkatini

Dikkatleri malikânedenden ve gizlediği şeyden uzaklaştırarak
Lucan ve diğerlerine yeraltındaki yerleşkeyi emniyete
alma ve güneş battıktan sonra sakinlerini tahliye etme
şansı verdi.

En son Dragos'a karşı başarısızlıkla sonuçlanan ve
Chase'in yüzünü istemeden ulusal haberlere taşıyan bir dizi
kötü işten ve kişisel başarısızlıktan sonra, Lucan'ın cevap
almak için başvuracağı son savaşçı oydu. Bugün yaptığı
şey, intihar değilse bile, şaşırtıcı olmaktan başka bir şey
değildi.

Öte yandan, Sterling Chase bir süredir kendi kendini
yok etme yolunda ilerliyordu. Belki de bu onun tabutunu
sonsuz dek çivileme yoluydu.

Gideon bir elini dikenli sarı saçlarının tepesinde
gezdirdi ve bir küfür savurdu. "Lanet olası deli. Bunu
gerçekten yaptığına inanamıyorum."

"O ben olmalıydım." Lucan Tegan ve Gideon'a baktı;
Avrupa'da Tarikat'ı ilk kurduğunda yanında olan ve
Boston'da savaşçıların ana üssünü kurmasına yüzyıllar
boyunca yardım eden savaşçı.

Sonra. "Ben Tarikat'ın lideriyim. Eğer herkesi kurtarmak için bir fedakârlık yapılması gerekiyorsa, bunu yapacak kişi ben olmalıydım."

Tegan ona acımasızca baktı. "Sence Chase kana susamışlığını daha ne kadar uzak tutabilirdi?

İster insan gözetiminde olsun, ister sokaklarda başıboş dolaşsın, susuzluğu ona sahip. O kayıp ve bunu biliyor. Bu sabah o kapıdan çıktığında bunu biliyordu. Kaybedecek hiçbir şeyi kalmamıştı."

Lucan homurdandı. "Ve şimdi bir yerlerde polis gözetiminde oturuyor, etrafı insanlarla çevrili. Bugün bizi keşfedilmekten kurtarmış olabilir ama ya susuzluğu onu ele geçirir ve sonunda tüm Irkların varlığını ortaya çıkarırsa? Bir anlık kahramanlık yüzyıllardır süren gizliliği ortadan kaldırabilir."

Tegan'ın ifadesi soğukkanlıydı. "Sanırım ona güvenmek zorundayız."

"Güven," dedi Lucan. "Bu, son zamanlarda birden fazla kez yetersiz kaldığı bir para birimi."

Ne yazık ki, şu anda çok fazla seçenekleri yoktu.

mesele. Dragos, Tarikat'a karřı dūřmanlıđını ne kadar sinsi ve haklı bir řekilde yūriteceđini oldukça etkili bir řekilde gōstermiřti. Ne insan ne de kendi tūrünün yařamına saygı duyuyordu ve bugūnden itibaren aralarındaki gūç mūcadelesini gōlgelerden çıkarıp açık alana tařıyacađını gōstermiřti. Tehlikeli bir zeminde, inanılmaz derecede yūksek risklerle karřı karřıyaydı.

Ve bu artık kiřiseldi. Dragos burada çizgiyi ařmıřtı ve bunun geri dōnūřu olmayacaktı.

Lucan Gideon'a baktı. "Vakit geldi. Patlatıcıları çalıştırın. şu işi bitirelim."

Savařçı hafifçe bařını salladı ve dikkatini el bilgisayarına geri dōndū. "Ah, siktir git," diye mırıldandı, İngiliz aksanının izleri kūfūrle noktalanıyordu. "İřte bařlıyoruz o zaman."

Üç Cins erkek, keskin ve sođuk karanlıkta yan yana duruyordu. Üstlerinde gökyüzü açık ve bulutsuzdu, sonsuz siyahtı ve yıldızlarla doluydu. Sanki Dünya ve gōkler zamanda donmuř, mūkemmel bir kış gecesinin sessizliđi ile yıkımın ilk alçak gūrūltüsü arasındaki o anda asılı kalmıř gibi her řey durgundu

savaşçıların çizmelerinin yaklaşık üç yüz metre altında gerçekleşiyordu. Sonsuza dek sürecekmış gibi görünüyordu; öfkeli gürültülerin, ateş ve kül püskürmelerin olduğu büyük bir gösteri değil, sessiz ama tam bir yok oluş.

Gök gürültüsü azalmaya başladığında Gideon kasvetli bir sesle, "Yaşam alanları mühürlendi," diye bildirdi. El cihazının ekranına dokundu ve bir dizi derin ses daha duyuldu

Karla kaplı zeminin çok altından homurtular yükseliyordu.

"Silah odası, revir... ikisi de artık yok."

Lucan, Gideon'un parmağının küçük bilgisayar ekranına dokunmasıyla sistematik bir şekilde patlatılan labirent gibi oda ve koridorların barındırdığı anılar ya da tarih üzerinde durmayı kendine yediremiyordu. Gideon'un Yerleşkenin bugünkü haline gelmesi yüz yıldan fazla sürmüştü. Bu kadar düzgün bir şekilde yıkıldığını hissetmenin göğsünde soğuk bir sızı yarattığını inkâr edemezdi.

Gideon dijital fûnyeye bir kez daha bastıktan sonra, "Şapel mühürlendi," dedi. "Geriye sadece teknoloji laboratuvarı kaldı."

Lucan savaşcının alçak sesindeki hafif takılmayı duydu.

Teknoloji laboratuvarı Gideon'un gururuydu, Tarikat'ın operasyonunun sinir merkeziydi. Her gece görevden önce toplandıkları ve strateji geliştirdikleri yerd. Lucan'ın, laboratuvarın konferans masasının etrafında toplanmış, her biri bir diğeri için canını vermeye hazır, onurlu ve cesur İrk erkeklerinden oluşan iyi bir grup olan kardeşlerinin yüzlerini görmesi hiç de zor olmadı. Bazıları hazırdı. Bazıları da büyük ihtimalle ilerleyen zamanlarda verecekti. Patlayıcıların yumuşak sesi yerin altında gürlemeye devam ederken Lucan omzunda bir ağırlık hissetti. Yanına, Tegan'ın durduğu yere baktı, savaşçının Son gök gürültüsü de sessizliğe gömülürken büyük eli sabit bir varlık olarak kaldı, soğuk yeşil gözleri beklenmedik bir dayanışma gösterisiyle Lucan'ın bakışlarını tuttu.

"Bu kadar," diye açıkladı Gideon. "Bu sonuncusuydu. Artık bitti."

Uzun bir süre hiçbirini konuşmadı. Hiçbir kelime yoktu.

Artık boş olan konağın ve altındaki harabe yerleşkenin karanlık gölgesinde söylenecek hiçbir şey yoktu.

snd nd aşağıda.

Lucan son kez öne çıktı. Uzun yıllar boyunca karargâhı - ailesinin evi- olan yere son bir kez bakarken dişleri dilinin kenarlarını ısırdı. Kehribar rengi ışık görüşünü doldururken, gözleri kaynayan öfkesinin içinde dönüştü. İki kardeşiyle yüzleşmek için döndü ve sonunda konuşacak kelimeleri bulduğunda, sesi kararlılıkla sert ve çiğdi. "Burada işimiz bitmiş olabilir ama bu gece hiçbir şeyin sonu değil. Bu sadece bir başlangıç. Dragos Tarikat'la savaş mı istiyor? O halde, Tanrı şahidim olsun ki, bunu çoktan başardı."

Yazar Hakkında

Lara Adrian, aralarında *Kiss of Midnight*, *Kiss of Crimson*, *Midnight Awakening*, *Midnight Rising*, *Veil of Midnight*, *Ashes of Midnight*, *Shades of Midnight*, *Taken*'in da bulunduğu *Midnight Breed* serisinin *New York Times* bestseller yazarıdır.

by Midnight, ve *Deeper Than Midnight*.

www.LaraAdrian.com

İçindekiler

Kapak

Başlık Sayfası

Telif Hakkı

Birinci Bölüm

İkinci Bölüm

Üçüncü Bölüm

Dördüncü Bölüm

Beşinci Bölüm

Altıncı Bölüm

Yedinci Bölüm

Sekizinci Bölüm

Dokuzuncu

Bölüm

Sonsöz

Gece Yarısından Sonra Daha Karanlık'tan alıntı

Yazar Hakkında

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.